

Tényleg minden lehetséges annak, aki hisz?

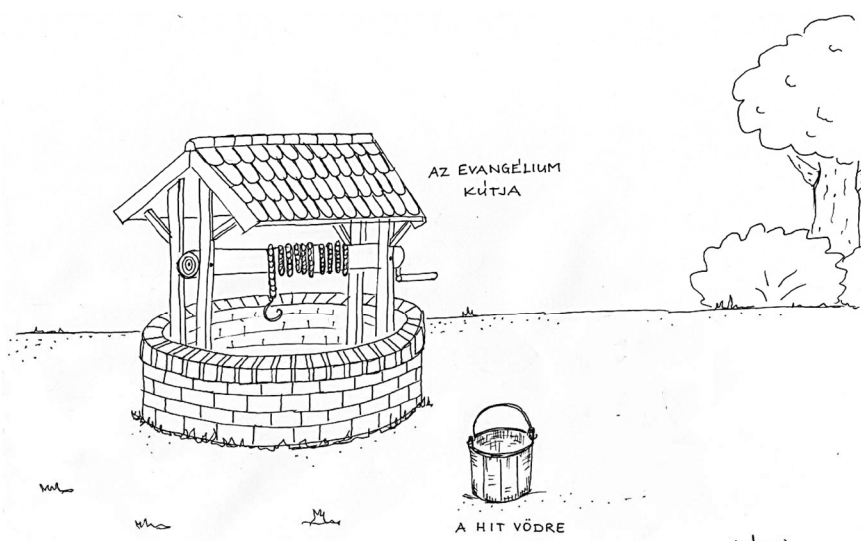
A Reformációra emlékezve

Suhai György

2020.10.31.

Mi volt Jézus legfőbb küldetése (a megváltáson túl)? Mire akarta megtanítani a tanítványait? Mi volt a legfontosabb dolog, amit át akart adni nekik a tanítványozási folyamat során?

Erre sokan csípőből rávágnák, hogy az evangélium. Igen, valóban az evangélium, az Isten országa eljövételének örömhíre volt Jézus legfontosabb üzenete (vö. Mk 1:14-15). Ám mit sem ér ez az örömhír, ha nem tudjuk *hittel* megragadni azt. Ez olyan, mintha azt kérdeznénk: Mi a fontosabb, a kút vagy a vödör ahhoz, hogy vízhez jussunk? Hiába van egy feneketlen kutam, ha nincs mivel merítsek ebből a kútból.

Meg vagyok győződve arról, hogy Jézus legfőbb küldetése abban állt, hogy megmutassa és megtanítsa nekünk, mit jelent Szentlélekkel betöltekezett embereként *hinni*, azaz a mennyei Atyától való teljes függőségben élni. Jézus földi szolgálata „hitoktatás” volt, a szó legnemesebb értelmében. Ugyanerre akar megtanítani bennünket is. Nem véletlen, hogy a Reformáció 5 jelmondatának egyike a „Sola fide” volt, azaz „Egyedül hit által”. Úgyhogy, a Reformációra emlékezve nézzük meg egy kicsit közelebbről ezt az alapelvet, különösen tekintettel a mostani, hitünket alaposan próbára tevő koronavírusos időszakra. Nézzük meg, hogy...

- Mit jelent hinni?
- Hogyan működik a hit?
- Mi a hit?
- Honnan van a hit?
- Mi mindent kell hinnünk, hogy azt az életet tudjuk élni, amit Isten szánt nekünk?

Az evangéliumokban lépten-nyomon arról olvasunk, hogy minden lehetséges, ha hiszünk.

Mk 9:23 minden lehetséges a hívőnek.

Mt 17:20 Mert bizony mondom néktek: **Ha akkora hitetek volna**, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; **semmi sem volna lehetetlen nektek.**¹

¹ A bibliai idézeteknél a Revidált Károli fordítást vettem alapul, melyet szükség szerint, az ősi szöveggel egybevetve finomítok, pontosítok.

De azt is olvassuk, hogy Istennek is minden lehetséges.

Lk 1:37 Mert az Istennél semmi sem lehetetlen.

Tehát nem Istennél „pattog a labda”, hanem nálunk! Nem az a kérdés, hogy feneketlen-e a kút, hanem az, hogy van-e vödrünk a víz kimerítéséhez és tudjuk-e használni azt. Ez ugyanis egyáltalán nem magától értetődő. E miatt pusztult el a pusztában vándorló zsidó nép is Isten közvetlen jelenléte és folyamatos gondoskodása ellenére, akik hallották, ismerték az evangéliumot, Isten csodálatos ígéreteit, *„de semmit nem használt nekik a hallott beszéd, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották.”* (Zsid 4:2). Elképesztően fontos tehát, sőt az életünk múlhat azon, hogy hiszünk-e. Nem elég ismerni Isten evangéliumi ígéreteit, *hinnünk is kell tudni azokban!*

Mit jelent hinni?

E kérdés megválaszolásához vizsgáljuk meg egy kicsit közelebbről a **vérfolyásos asszony hitét (Mk 5:25-34)**.

Ki gyógyította meg az asszonyt?

Nem Jézus, hanem a Jézusban levő **Szentlélek**! Jézus csupán csak *„észrevette, hogy erő áradt ki belőle”* (Mk 5:30).

Fontos, tudatosítanunk azt, hogy Jézus nem azért tudott gyógyítani, csodákat tenni, mert Isten volt (noha ez igaz, de az is igaz, hogy *teljesen megüresítette magát*, Fil 2:7), hanem mert olyan (tökéletes) ember volt, akiben *benne volt Isten Leke*, és aki az Atyától való teljes függésben élt (hajnalonként imádkozott, sokszor félrevonult, hogy az Atyával kettesben lehessen stb.).

Apcsel 10:38 Miként kente fel őt, a názáreti Jézust, **az Isten Szent Lélekkel** és hatalommal, aki szerte járt, jót tett és meggyógyított mindenkit, akik az ördög hatalma alatt voltak; **mert az Isten volt ővele**.

Mt 12:28 Ha pedig én **Isten Leke által űzöm ki az ördögöket**, akkor kétségtelenül elérkezett hozzátok az Isten országa.

Tehát ki gyógyította meg az asszonyt? Isten Leke/Szelleme, aki Jézusban volt. Jézus pedig azt mondja az asszonynak, hogy *„a te hited megtartott téged”* (Mk 5:34) Tehát Jézus szerint az asszony **hite** gyógyította meg az asszonyt!

A nagy tömegből sokan próbálták megérinteni Jézust, de csak az asszony érinti meg hittel és ez azonnali gyógyulást eredményezett. Pedig csak hallott Jézusról, nem volt előzőleg semmilyen kapcsolata vele. És mégis olyan hit ébredt benne, a hallottak alapján, ami azonnali, teljes gyógyulást hozott.

Értsük jól tehát, amit Jézus és ez a történet mond: nem Jézus gyógyította meg ezt az asszonyt, hanem *a hite, amellyel mint egy „mozgásba hozta” a Jézusban levő Szentlelket!* Jézus csupán megpecsételte, kihirdette a hit általi gyógyulást.

Máshol is ugyanezt a dinamikát látjuk:

Mt 8:13 És monda Jézus a (kapernaumi) századosnak: Eredj el, **és legyen neked a te hited szerint**. És meggyógyult annak szolgálja abban az órában.

Mt 9:29-30 Akkor illeté az ő (két vak) szemeiket, mondván: **Legyen nektek a ti hitetek szerint**.³⁰ És megnyilatkoznak azoknak szemei.

Mt 15:28 Ekkor felelvén Jézus, monda néki (a kánaáni asszonynak): óh asszony, **nagy a te hited!** Legyen neked a te akaratod szerint. És meggyógyult az ő lánya attól a pillanattól fogva.

Mk 10:52 Jézus pedig monda neki (a vak Bartimeusnak): Eredj el, **a te hited megtartott [meggyógyított] téged.** És azonnal megjött a szemevilága

Lk 17:19 És monda neki (az egyiknek a tíz leprásból): Kelj föl, és menj el: **a te hited téged megtartott.**

Apcsel 3:16 És az **Ő nevében való hit által erősítette meg az Ő neve ezt** (a sántát), akit láttok és ismertek; és a **hit, mely Ő általa van, adta neki ezt az épséget** mindnyájatok szeme láttára.

Apcsel 14:9-10 Ő (egy másik sánta) hallotta Pált beszélni: aki szemeit rászégezván, és **látván, hogy van hite, hogy meggyógyuljon,** ¹⁰ Monda nagy fenszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt.

Tehát Jézus és az evangéliumok beszámolója szerint minden azon múlik, hogy *nekünk van-e hitünk* és nem azon, hogy Jézusnak/Istennek van-e elég hatalma és ereje! Mert hogy ez utóbbi nem kérdéses.

Mit hitt az asszony?

„Ha csak megérintem a ruhája szegélyét, meggyógyulok” (Mk 5:28). Nem csupán abban hitt, hogy Jézus úgy általánosságban képes vérfolyást gyógyítani, hanem hogy konkrétan őt *meg fogja* gyógyítani.

Ez a hitnek egy igen komoly megnyilvánulása volt. Egy másik esetben az is elég volt a gyógyuláshoz, hogy valaki (2 vak) elhitte, hogy Jézus *meg tudja* gyógyítani őket:

Mt 9:28-30 Jézus pedig megkérdezte tőlük: **Hiszitek-e, hogy meg tudom ezt tenni?** Ezt felelték: Igen, Uram! Ekkor megérintette a szemüket, és ezt mondta: **Legyen a ti hitetek szerint!** Erre megnyílt a szemük.

Tehát a valódi hit vagy arra irányul, hogy Jézus *képes megtenni*, amit kérünk tőle vagy (még inkább) arra, hogy Jézus *meg fogja tenni* velünk azt, amiért jött, és amit megígért, ha hittel hozzá fordulunk.

Máté egyértelművé teszi, hogy Isten egyik legfőbb ígérete és Jézus egyik legfőbb küldetése a betegségek gyógyítása volt², ami az Ézs 53-ban található messiási prófécia szó szerinti beteljesedése volt:

Mt 8:15-17 És megérintette annak [Péter anyósának] kezét, és **elhagyta őt a láz;** és fölkelt, és szolgált nekik. ¹⁶ Az est beálltával pedig sok ördögöst vittek hozzá, és egy szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és **meggyógyított minden beteget;** ¹⁷ *hogy beteljesedjék*, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: **Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket.** (vö. Ézs 53:4)

Ézs 53:5 És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünk büntetése rajta van, és **az ő sebeivel gyógyultunk meg** (testileg-lelkileg!).

Példa: Kb. egy éve, az egyik (általunk tartott) „Győzelem a Sátán felett” konferencia után egy asszony, aki 20 éve krónikus székrekedéssel küzdött és csontsovány volt, kérte, hogy imádkozzak érte. Akkor már én is javában ugyanezzel küzdöttem és semmilyen ima nem hozott gyógyulást. De nem akartam kiábrándítani az asszonyt, ellenkezés nélkül, egyszerű szavakkal imádkoztam érte: „Úr Jézus, kérlek, gyógyítsd meg ezt az asszonyt, szabadítsd meg őt ettől a székrekedéstől!”. Legközelebb egy hónappal később találkoztam vele újra és könnybe lábadt szemmel újságolta nekem, hogy már aznap este beindult a széklete, és azóta is minden rendben, bármit ehetsz, semmi sem okoz többé székrekedést neki! Azt is elmondta, hogy már ott az ima közben is érzett valamit, érezte Jézus jelenlétét. Nem kérdés, hogy kinek a hite gyógyította meg ezt az asszonyt! Gyanítom, hogy nem az enyém (én ugyanis épp kételkedtem), hanem az asszonyé! Ugyanaz

² Minderről bővebben ld. „Mit kezdünk a betegséggel?” c. írást (<http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Mit%20kezdjünk%20a%20betegséggel.pdf>, istenalma.hu).

történhetett, mint Jézus esetében. Belőlem is ugyanaz az „erő” áradhatott ki, mint Jézusból, amikor imádkoztam és amikor ez az asszony hittel „Ámen”-t mondott az imámra. Azt máig nem értem, hogy én miért nem tapasztalom még mindig a gyógyulást ugyanebből a betegségből... Egyelőre csupán annyit mondott nekem az Úr, hogy *„ha szorult helyzetben vagyok is, te megtartod életemet”* (Zsolt 138:7) és hogy legyek türelemmel.

Példa: Egyik (protestáns) lelkész barátom szintén egy konferencia után imádkozott egy meddő házaspárért, akiknek már évek óta nem lehetett gyermekük és egy végstádiumos rákos betegért is. A rákos beteg teljesen meggyógyult, a meddő asszony pedig megfogant és teherbe esett. Ezen ő is nagyon meglepődött, mert utólag elmondta, hogy hozzám hasonlóan ő sem volt épp valami jó lelkiállapotban, és inkább nyűgnek érezte az amúgy is hosszúra nyúlt konferencia utáni imaszolgálatot, vagyis igen valószínű, hogy ebben az esetben is a segítségért folyamodók (egyszerű, gyermeki) hite volt az, ami gyógyulást hozott. A hittel való „érintésre” a barátomból is kiáradt Jézus gyógyító ereje [a Szentlélek].

Érdekes, hogy sem a vér folyásos asszonynál, sem az imént említett esetekben nem vájkált Jézus a hozzá folyamodók múltjában, nem próbálta kideríteni, hogy mi lehetett a testi tüneteik hátterében! Egyszerűen megadta nekik, amit hittel kértek tőle. Ettől még simán lehetséges, hogy az életük más területein is szükségük lett volna hitre és Jézus segítségére.

Miért pont a betegség?

Az evangéliumokat olvasva fel kell, hogy tűnjön, hogy rengeteg gyógyulás (és szabadulás) szerepel bennük. Az evangéliumok példáját követve e tanulmányban szereplő példák többsége is gyógyulásról szól. Egészen egyszerűen azért, mert ezen keresztül tudta legkézzelfoghatóbban bemutatni Jézus a tanítványainak és nekünk, hogy hogyan is működik a hit. A még a testi gyógyulásnál is fontosabb lelki gyógyulásba (bűnbocsánatba, megigazulásba stb.) vetett hit működését nagyon nehéz lett volna érzékeltetni, bemutatni az emberek számára, hiszen az semmilyen azonnali külső megnyilvánulással nem jár. Csupán az ember lelkében történik változás (ld. gutaütött bűnének megbocsátása). Egy látható testi tünet megszűnése azonban mindenki számára félreérthetetlenül megmutatta a Jézusba vetett hit és a hit által működésbe lépő Szentlélek erejét és valóságát. Természetesen Jézus azt várta volna az általa, hit által meggyógyított emberektől (és tőlünk is ezt várja), hogy azt a hitet, ami testi gyógyulást hozott nekik, vetítsék ki és használják a még komolyabb lelki betegségük orvoslására is! Tehát ne csak a testi, evilági gyógyulás miatt higgyenek Benne, hanem az örökéletük miatt is! Az általam hozott, gyógyulással kapcsolatos példák is ugyanezt a célt szolgálják.

Az még nem hit, ha valaki vágyik valamire és *intellektuálisan* elhiszi, hogy ezt Isten meg is tudja tenni. A hit több az igaznak tartásnál! A hit erő.

Mk 11:23-24 bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj felj és ugorjál a tengerbe! és **szívében nem kételkedik** (mérlegel, bizonytalankodik, ítélgel, vö. Jak 1:6), hanem **hiszi, hogy amit mond, megtörténik**, meg lesz/fog történni neki (amit mondott). ²⁴ Azért mondom nektek: Amiért csak (tehát bármiért) imádkoztok és kértek, higgyétek, hogy (már?) megkaptátok (már ez is a tiétek, Krisztusban) és meglesz nektek.

Tehát:

1. Kérek valamit (jelen idő).
2. Hiszem, hogy megtörténik, amit kérek (jelen idő) – ezt általános alapelvként kezelem: ha hittel kérek valamit, az mindig megtörténik (arra megmozdul, történik valami Istennél, a szellemi dimenzióban), sőt amint kérjük, már megkaptuk (aorisztosz, azaz múlt idő!), még ha a fizikai világban nem is manifesztálódott azonnal, de tudhatom, hogy Krisztusban ez már a miénk – ez a „hit törvénye” (ld. később, Rm 3:27)
3. Az meg is fog történni (jövő idő) a fizikai valóságban is (nem biztos, hogy mindig azonnal).

Megdöbbenő, amit Isten erről a hitről mond:

Zsid 11:6 (e nélkül a) **hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni** (tetszésére lenni), mert aki Isten elé járul (Hozzá fordul a kérésével) annak hinnie kell, hogy ő létezik (azaz hogy olyan, amilyennek magát mondja!) és megjutalmazza azokat, akik szorgalmasan/szenvedélyesen/kitartóan keresik őt. - Mivel jutalmazza meg? Pl. azzal, hogy megadja nekik, amit hittel kérnek Tőle.

Nem Krisztus nekünk adott igazsága biztosítja számunkra Isten tetszését (2 Kor 5:21)? Ez így igaz, de mit ér ez az igazság, ha nem tudom hittel megragadni. Ld. a kút és a vödör. Nekem legalább másfél évbe tellett, mire sikerült magamévá tenni a megigazulás legalapvetőbb evangéliumi igazságát úgy, hogy az elkezdett hatással is lenni az életemre!

Tehát vagy nincs hitem és nem vagyok kedves Isten előtt, azaz nem tetszem Neki (mert nem tudom elhinni azt, amit mond nekem, tehát bizalmatlan vagyok Iránta), vagy van hitem és akkor megkapom, amit kérek Tőle, az én mennyei Édesapámtól, aki örömmel jutalmaz meg engem. Mert tetszem neki! Tehát, Isten gyermekeként azon kellene meglepődnöm, amikor nem kapok meg valamit, amit hittel kérek (az ő akaratával, ígéreteivel összhangban)! Ha élő kapcsolat van az Atyával, akkor jellemzően többször élek át imameghallgatást, mint azt, hogy nem kapok meg valamit, amit kérek. Isten hangja: „Kérj bátran, bármit, gyermekelem!” (Jn 5:16; 16:23-24). Örödg hangja: „Hiába imádkozol, úgyse lesz változás! Ugyse válaszol! Ugyse hallgat meg téged!”

Példa: Nemrég, miközben a fügefánk terméketlensége miatt keseregtem, egyszer csak az a gondolatom támadt, hogy miért ne imádkozhatnék akár ezért is a mennyei Atyához. Legnagyobb meglepetésünkre az imádság utáni napokban elkezdett beindulni a termés annyira, hogy még október közepén is volt, hogy napi 30-40 fűgét is le tudtunk szedni a fügefáról. Eddig minden évben ősszel már csak lehullatta a kis terméskezdeményeket és alig ért be néhány füge.

Példa: Néhány évvel ezelőtt (2015-ben) Jézus nevébe vetett hittel megdorgáltam egy harkályt, ami kikezdte a szigetelésünket a ház homlokzatán, hogy tűnjön el és soha vissza ne jöjjön. A harkály azonnal megrémülve távozott és nem is tért vissza többé.

Példa: Pár nappal ezelőtt (a COVID idején) mindenki kezdett benáthásodni a családban, fájt a torka és ment fel a láza a fiunknak és a feleségemnek is. Nagyon határozottan imádkoztunk hittel és másnapra már mindenkinek kutya baja volt.

Ha tetszem Istennek, vagyis szeretett fiaként tekint rám (már pedig így tekint rám!), akkor tudhatom, hogy örömmel fog adni nekem dolgokat, örömmel teljesíti a kérésemet, kívánságomat (feltéve hogy olyanokat kérek tőle, amik összhangban vannak az ő akaratával vagy nincsenek ellentétben a Bibliában kijelentett akaratával). Akár még olyanokat is, hogy hadd járjak vízen, ld. Péter! Ott is azt mondja neki: „Ez az Péter! Na végre!”, ld. később.

Zsid 4:16 **Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához**, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

Mi tehát a hit? Isten, az ő Szava, evangéliumi ígéretei iránti abszolút gyermeki bizalom; biztonságos kapcsolat, bizonyosság, kiszámíthatóság, meggyőződés és nem utolsósorban az igazság elhívése (Istenről, magamról).

Mi a hitetlenség? Istennel, az ő Szavával, evangéliumi ígéreteivel szembeni bizalmatlanság, bizonytalanság, hazugság elhívése.

A fent idézett Zsid 11:6 eredeti szövegében az áll, hogy hinnünk kell, hogy Isten „*jutalmazó*”. Vagyis ez az ő jellemzője a Benne hívők számára! Megbízhatunk Benne, hogy ő tényleg adni, jutalmazni, elhalmozni akar. Alig várja, hogy kérjünk Tőle. Sőt, hogy Tőle kérjünk!

Tehát hiszem-e, hogy Isten, az én Istenem *jutalmazó, ajándékozó, elhalmozó* Atya? Ezen áll vagy bukik minden! Azaz hogy elhiszem-e, hogy nem hazudott, amikor azt ígérte, hogy ha hittel kérünk bármit, Jézus nevében, akkor megkapjuk.

1 Tim 6:17 Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, **aki bőségesen megad nekünk mindent a mi élvezetünkre!**

Lk 12:24, 29-32 Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; nincs tárházuk, sem csűrjük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál?... Ti se kérdezzétek, mit egyetek vagy mit igyatok; és **ne kételkedjétek**.³⁰ Mert mind ezeket a világi pogányok kérdezik; **a ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek szükségetek van ezekre**.³¹ Csak keressétek az Isten országát, és **ezek mind megadtnak nektek**.³² Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy **nektek adja az országot**.

Hallod, mit mond neked Jézus? A világ leggazdagabb országának minden kincse, erőforrása a miénk! És a mennyei Édesapád alig várja, hogy mindezt neked adhassa...hit által.

Mt 7:7-11 Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitvatik néktek.⁸ Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitvatik.⁹ Avagy ki az az ember közületek, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki?¹⁰ És ha halat kér, vajjon kígyót ad-e neki?¹¹ Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, **mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek Tőle?!**

Tehát nem csak azt kell higgyük, hogy ő *képes* megjutalmazni, *képes* megadni amit hittel kérünk, hanem hogy ő meg is akarja, meg is fogja adni, azaz meg is fog „jutalmazni” bennünket!

Ezért mondhatjuk ki hittel azt, amikor pl. gyógyulásért imádkozunk, hogy meg is fogunk gyógyulni. Sőt, hogy már meg is gyógyultunk („az ő sebei által”, Ézs 53:5), hisz ez már a miénk Krisztusban, a megváltásban. Még nem feltétlenül látszik a fizikai, tapasztalati dimenzióban, de már megtörtént, már megkaptuk, már a miénk a szellemi dimenzióban, azaz ott van a „minden mennyei áldás/ajándék” között a Krisztusban, amivel már megajándékozott minket.

Ef 1:3 Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, **aki megáldott** (aorisztosz - múlt idő) **minket minden lelki áldással** a mennyekben a Krisztusban. - és ez a Krisztus már bennem él, vagyis bennem van minden mennyei lelki áldás! Csak ki kell tudnom bontani!

A hit szabadítja fel Isten erejét, Isten áldásait az életünkben. A vér folyásos asszonynál is ezt az alapelveket látjuk. A hitünkkel kapcsolódunk rá Isten erőforrására, a hitünkkel mozgósítjuk a (már bennünk élő) Szentlelket, aki akkor a testté lett Jézusban volt jelen ezen a földön, de aki ma már bennünk él!

A reménykedés és vágyakozás még nem hit. A hit az a bizonyosság, hogy ha kérek valamit hittel Jézus nevében Jézustól vagy az Atyától, azt meg fogja tenni, mert ezt ígérte! A hit nem más, mint annak megragadása a jelenben, ami már az enyém Krisztusban és bennem van az újjászületésem pillanata óta.

Filemon 1:6 Hogy a te hited közössége/megosztása hathatós (hatékony, működő) legyen mindannak a jónak megismerésében, **ami** Krisztusban/Krisztusra nézve **bennünk van**. - tehát akkor, az által válik hatékonnyá a hitünk, hogy egyre jobban megismerjük, felfedezzük a bennünk levő jót! Vagy mondhatnánk úgy is, hogy a hitet arra kaptuk, hogy kibontsuk az Istentől kapott ajándékokat.

Akkor miért nem tapasztalom ezt? Miért nem működik a hitem?

Amikor a mennyei Édesapánk jósága, megbízhatósága csak egy picikét is megkérdőjeleződik bennünk, azonnal *működésbe lép a hitetlenség* és borul minden vagy legalább is megakad az áldásfolyam az életünkben! De fontos, hogy tudjuk, hogy nem Isten tartja vissza tőlünk ilyenkor a nekünk ígért, sőt már

nekünk is adott áldásokat, hanem a hitetlenségünk (ld. később). „Amíg azzal vagy elfoglalva, amit látsz és amit érzel ahelyett, hogy ráállnál Isten Igéjére elutasítva a kételkedést, addig nem kaphatod meg, amit Isten neked akar adni!” (Bob Gass, *Te is meggyógyulhatsz*, 10. old.)

Emberi hit vagy isteni hit?

Tudtad, hogy többféle hit létezik? Nem mindegy, hogy milyen hitünk van, emberi vagy isteni, azaz Isten tetszése szerinti hit.

Emberi hit: rá merek ülni egy székre, amit látok, mert a tapasztalataim alapján elhiszem, hogy meg tud engem tartani, sőt még azt is, hogy *meg fog* engem tartani. Ez a hit az érzékszervekre támaszkodik és a tapasztalatokra, a természetes emberi logikára, fizikai törvényekre. Pl. elhiszem, hogy egy adott gyógyszer hatni fog, mert már szedtem be gyógyszert és hatott.

Isteni hit: rá merek ülni egy székre, amit nem látok. Tudom, hogy ott van, mert Isten mondja és én Isten szavának hiszek és ráülök a láthatatlan székre, mert hiszem, hogy meg fog tartani. És csak amikor ráültem tapasztalom meg azt, hogy tényleg meg tud tartani. Ez a hit kizárólag Isten Igéjére, Szavára, ígéreteire támaszkodik. Pl. elhiszem, hogy ha hittel kérem, Isten meg fog gyógyítani akár egy gyógyíthatatlan betegségből is, hiába nincs rá gyógyszer vagy gyógymód (rendszeresen ez történt Jézus idejében). Elhiszem, hogy meg fogok gyógyulni, ha Isten Igéjével táplálkozom (pl. Isten szava „*egész testünknek gyógyulás*”, Péld 4:22; „*elküldte Igéjét és meggyógyította őket*”, Zsolt 107:20).

Ez a hit csak Isten ajándéka lehet! Ezt nem tudjuk magunkból kitermelni. Ez a hit bolondság a világ, a természeti ember számára. Nem véletlen olvassuk azt, hogy „*a hit a remélt dolgok felőli bizonyosság (a remélt dolgok valósága), a nem látott dolgok felőli meggyőződés.*” (Zsid 11:1) - a nem látott/láthatatlan ez esetben Isten szavára vonatkozik Isten ígéreteire (itt konkrétan a teremtetési beszámolóra ill. Isten még be nem teljesült ígéreteire, ld. Zsid 11 további verseit). Nem csak a gyógyulást nem látom (még), de hiszek benne, hanem ugyanígy igaz ez a megigazításra, bűnbocsánatra, megváltásra, szentségre stb (1 Kor 1:30) és a mennyre, az új Jeruzsálemre, amit Krisztusban már szintén megkaptam és szintén nem látok!

2 Kor 5:7 Mert hitben járunk, nem látásban.

Isten szavát, Igéjét, ígéreteit sokkal valóságosabbnak kell tekintenünk, mint a fizikai valóságot, mint amit a fizikai érzékszerveinkkel érzékelünk! Pont fordítva élünk, sajnos!

- Isten azt is megígérte, hogy gondoskodni fog rólunk (ezt még egy adott helyzetben nem látjuk): „*Napról napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene*” (Zsolt 68:19). Erre az ígéretre minden körülmények között ráállhatunk. Isten tud indítani embereket, hogy gondoskodjanak rólunk vagy akár közvetlenül is képes ezt megtenni.

Példa: Nemrég történt, hogy a munkatársamnak összesen 10e Ft-ja maradt a hó végéig. Az egyik nélkülöző családnál sürgősen gyógyszerre volt szükség, ami 7000 Ft-ba került. Sanyi úgy érezte meg kell vennie a gyógyszert. Hitből lépett és maradt 3000Ft-ja tankolásra és kajára az elkövetkezendő 11 napra! Teljesen az Úrra bízta magát. Másnap reggel telefonáltak az OMV hálózathoz, hogy a nyilvántartás szerint 2 Super Shop kártya van a nevére és ez már nem engedélyezett. El kell döntse melyiket akarja megtartani. Kiderült, hogy az egyik 70e Ft-nak megfelelő pont halmozódott föl! Tankolás ezzel megoldva! Most már csak a kaja pénz kéne valahogy előteremteni - gondolta. Amikor ez után a telefon után kilépett a kapun, legnagyobb meglepetésére ott hevert a lába előtt, rögtön a kapun kívül 30e Ft! Egy ideig várt, hátha valaki visszajön érte, de persze senki nem jött érte. Így gondoskodott róla Isten, közvetlenül! Így nem csak neki lett biztosítva a kajája, hanem még a 3 kutyájának is és még az általunk tanítványozott srácokat is el tudta vinni 2x is a strandra és pizzázni! Csodálatos Urunk van! Ő tartja a Szavát. Ő megbízható.

Ez az a hit, ami „legyőzi a világot”.

1 Jn 5:4-5 Mert mindaz, aki Istentől született, legyőzi a világot; és ez az a győzelem, amely legyőzte a világot: a mi hitünk. ⁵ Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten fia? - akinek adatott minden hatalom mennyen és földön és aki ezért képes bármit megtenni ezen a világon, mert minden alá van rendelve, minden kénytelen engedelmeskedni Neki!

- Isten azt is megígérte, hogy nem kell aggódnunk azért, hogy mit mondjunk, amikor szorult helyzetbe, ellenséges kontextusba kerülünk, mert megadatik nekünk:

Lk 12:11-12 Mikor pedig a zsinagógákba visznek benneteket, és a fejedelmek és hatalmasságok elé, ne aggodalmaskodjatok, mimódon vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok; ¹² **Mert a Szent Lélek azon órában megtanít titeket, mit kell mondanotok.**”

Példa: Csak pár hónapja tértem meg (1996-ban) és Isten máris mélyvízbe dobott. Egy nagy Amway konferencia szünetében, az egyik barátom készítésére bizonyosságot kellett tegyek a hitemről a hálózat egyik legsikeresebb házaspárjának, magyarországi vezetőjének (Adámi László és felesége), a rengeteg érdeklődő vendég előtt és Isten hihetetlen bátorságot és bölcsességet adott. A házaspár, kb 10 perces beszélgetés után, azt mondta, nagyon irigylik a hitemet és a szívük mélyén ők is erre a békességre, szeretetre vágnak. Csodálatos megtapasztalás volt.

- Isten megígérte, hogy ad nekünk természetfeletti bölcsességet is, ha hittel kérjük (Jak 1:5-6).

Emberi hit: hiszem, ha látom! Ha nem látom, nem hiszem.

Isteni hit: látom, ha hiszem! Ha hiszem, akkor meg is fogom látni!

Példa: Jól érzékelteti a kétfajta hit közti különbséget, ami egy 2014-es Fiúság konferencián történt. Egyik előadás után az egyik résztvevőnek iszonyatos epegőrcse lett (gyerekekkora óta néha-néha rátör). Egy másik résztvevő, jó szándékú, segítőkész, hívő testvérünk azonnal mentőt akart hívni és el is kezdett intézkenni. Egy másik drága testvérünk (cigányok között szolgál és csak csodát élt már meg) pedig azonnal rátette a kezét a férfire és teljes hittel imádkozott az epekőért, Jézus nevében és az illető azonnal jobban lett. És azóta sem volt epegőrcse!

2 Krón 16:12 És megbetegedett Ásá, királyságának harminckilencedik esztendejében a lábaira, annyira, hogy igen súlyos volt az ő betegsége; **mindazáltal betegségében is nem az Urat kereste, hanem az orvosokat.**

Ez az emberi hit. Isten hatalma, segítségé *helyett* az ember hatalmában, segítségében bízunk. Vagy, *inkább bízunk* az emberi, természettudományos megoldásokban, mint Istenben! Ezzel nem akarom kétségbevonni az orvosi segítség (gyógyszer) esetleges szükségességét vagy legitimitását, csupán annak bálványozását.

A vérfolyásos asszonyt az emberi hit, a tudományos megoldásokba vetett hit fájdalmas kudarca vezette el az élő hitre: *”sok orvostól sokat szenvedett”* (Mk 5:26).

Az **emberi hit** azt mondja: remélem, hogy így lesz, ha imádkozom.

Az **isteni hit** azt mondja: hiszem, hogy ez Krisztusban már az enyém, már megtörtént és már alig várom, hogy a fizikai világban is megjelenjen! Ezért imádkozom.

Miért nem történik mindig azonnali gyógyulás, imameghallgatás a fizikai dimenzióban?

Például gyógyulásért imádkozunk és nem történik semmi. Ez az élmény könnyen elnyomhatja a gyógyulásba (és Isten gyógyulásra vonatkozó ígéreteibe) vetett hitünket, ha túlságosan a láthatókra koncentrálunk. Sokan idő előtt földadják a könyörgést, imát, ha nem látnak azonnali változást, gyógyulást.

Példa: Egyszer a kislányom (másfél évesen) nagyon lázas lett és mi sem tudtuk semmivel lejjebb vinni a lázát. Emlékszem, hogy 7x kellett imádkoznom érte ahhoz, hogy a láz lemenjen. Semmi változás nem történt az első 6 imádság során. Egyszerűen hinnem kellett, hogy Isten meggyógyítja a lányomat, csak ki kell tartassak.

Pont Naámán példája jutott eszembe ekkor (2 Kir 5), amin felbuzdulva 7x is imádkoztam a kislányomért. És az is eszembe jutott, amikor Illésnek 7x kellett imádkoznia a megígért esőért, mire az megérkezett (1 Kir 18).

- Dániel imádságára 21 nappal később érkezett csak meg az isteni válasz, mert a hírt hozó angyalt feltartóztatta egy másik anygalfejedelem (Dán 10:12-13).
- A kapernaumi százados szolgája se azonnal gyógyult meg, hanem „*abban az órában*” (Mt 8:13).
- Az egyik vakot is több fázisban, fokozatosan gyógyította meg Jézus (Mk 8:23-25).

Példa: Volt olyan is, amikor a fiunk láza szökött fel 40 °C közelébe és akkor elég volt csupán egyszer hittel imádkozni és a láza azonnal le is ment, minden lázcsillapító nélkül, hasonlóan ahhoz, amikor Jézus is meggyógyította Péter lázas anyósát (Lk4:38-39). Nemrég, a COVID-19 idején a fiam és a feleségem is elkezdtek belázasodni, benáthásodtak, az ovit is le kellett mondanunk. De nem hátráltunk meg, hanem hittel imádkoztunk, olajjal is megkenve a két beteget (a Jak 5:14-nek engedve) és még aznap elmúlt minden tünet és a láz is lement. Mostanában már akkor szoktunk meglepődni, ilyen jellegű tünetek megjelenésénél, ha nem történik javulás az egymásért való imádság hatására.

Ha hittel imádkozunk valamiért, ami nem ellenkezik Isten Igéjével, akkor biztosak lehetünk abban, hogy valami történik, mozgásba lép a szellemvilágban, Isten láthatatlan dimenziójában. Számtalan oka lehet annak, hogy miért kell várni akár hosszabb időt is arra, hogy a fizikai világban is megjelenjen az, amit kértünk.

Rm 12:12 reménységben örvendezők; a háborús ágban tűrők; **a könyörgésben állhatatosak legyetek!**

Kol 4:2 az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázzván abban háláadással (ügylve a hálaadásra); - ne csak kérjünk, hanem kezdjünk is el hálát adni már előre az imameghallgatásért, azért, amit éppen kérünk, de nem látunk még!

Példa: Egy embernek nagyon súlyos melanómája volt. Orvosi beavatkozás helyett Istenben bízott és kitartóan hitte, hogy Jézus meg fogja őt gyógyítani, sőt, hogy Jézusban már meggyógyult (Ézs 53:4-5). Pár hónap múlva a hatalmasra nőtt (8 cm-es) daganat apadni kezdett és 8 hónap alatt teljesen el is tűnt. Egyedül és kizárólag hit által (Andrew Wommack, *Már a Tiéd*, 1. rész)! Ld. még az Áttörés c. filmet („Dead Man Walking”)!

Példa: Egy másik férfinak (Eric), akit Isten (30 év után) megszabadított a dohányzás szenvedélyétől, nagyon komoly tüdőtágulása volt. Allergia szezonban nagyon nehezen, sokszor csak oxigénpalack segítségével tudott lélegezni. Gyülekezetének vezetői összegyűltek és imádkoztak érte, és megkenték olajjal (ami a Szentlélek jelképe), komolyan véve a Jak 5:14-16-ot. A „hitből való imádság” miatt hittek a gyógyulásában. Nem történt azonnali gyógyulás, sőt jó ideig úgy tűnt, semmi sem változott. Eric azonban a tünetekre való fókuszálás és a testi gyengesége miatti kesergés helyett Isten ígéretein gondolkodott és naponta megvallotta ezeket az ígéreteket ily módon: „Uram, a te Igéd azt mondja, hogy: 1) Te megbocsátod minden bűnömet, és meggyógyítod minden betegségemet (Id. Zsolt 103:3). Te eltávolítod tőlem a bajokat, és napjaim számát teljessé teszed (Id. 2 Móz 23:25-26). 3). Te viselted betegségeimet, te hordoztad fájdalmaimat, a te sebeid árán gyógyultam meg (Id. Ézs 53:4-5). 4) Te bekötözöd sebeimet, meggyógyítod zúzódásaimat (Id. Jer 30:17. 5). Lakhelyemhez nem közelít semmilyen csapás. Hívhatlak, és te válaszolsz; velem leszel a bajban, kimentesz a nyomorúságból, megdicsőítesz, és megelégytesz hosszú élettel (Id. Zsol 91). Ha benned maradok, és szavaid megmaradnak bennem, akkor kérhetem, amire szükségem van, és megadatik nekem (Id. Jn 15:7)”. Nagyon sokat gondolkodott Ábrahám hitéről is, aki minden reménytelenség ellenére is hitt (Rm 4:19-21). Egy egész éven át tette ezt, enyhülni nem akaró tünetei, a barátai és az orvosok lesújtó véleménye ellenére, mire végre bekövetkezett a várva várt gyógyulás. Egy tüdőspecialista így nyilatkozott Eric tüdejéről: „Eric tüdeje teljesen egészséges, tökéletesen működik – a tüdeje olyan, mint egy feleannyi idős emberé!...” (Bob Gass, *Te is meggyógyulhatsz!*, 9-12. old.).

Tamás „hite” egy jó példa az emberi, azaz a fizikai érzékszervünkre alapuló, "ha nem látok, nem hiszek" hitre.

Jn 20:25 Mondának azért neki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nekik: **Ha nem látom a kezein a szegek helyét, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az oldalába, semmiképen nem hiszem el.**

Tamás úgy döntött, hogy ő emberi hittel közelít Jézushoz, ő az emberi hitet választotta! Nem volt elég a tanítványtársai bizonyágtétele, sem Jézus korábbi ígéretei az ő feltámadásáról. Tamás az érzékszerveire alapuló hit mellett döntött. Jézus megadta ugyan Tamásnak ezt a lehetőséget („*mivel láttál engem, Tamás, hittél!*”), de rögtön azt is hozzátette, hogy „*boldogok, akik nem látnak* (tehát nem a fizikai érzékszerveikre támaszkodnak) *és hisznek!*” (Jn 20:29). Az emberi hit nem tesz boldoggá. Csak az isteni hit fog valódi boldogságot eredményezni. Ez a hit a Szentlélek kitöltetése által adatott meg később Tamásnak.

Hogy mennyire így volt ez Tamásnál és **a többi apostolnál** is, azt jól mutatja az, ami a missziói parancs elhangzása előtt történik. Az apostolok kiküldésekor ugyanis azt olvassuk, hogy amikor Jézus újra megjelent nekik „*leborulva imádták Őt, de [némelyek vagy mindnyájan?] kételkedtek.*” (Mt 28:17). Látták Őt, le is borultak előtte, de még mindig kételkedtek, még mindig hitetlenek voltak! Mert még nem töltetett ki a Szentlélek.

Honnan van az Istennek tetsző hit?

Az isteni, isten szerinti, az Istennek tetsző hit „*hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által*” (Rm 10:17). A vér folyásos asszony is „hallott” Jézusról, ami hitet ébresztett benne. Lídiánál is ugyanez történt: „*ennek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen azokra, amiket Pál mondott*” és aztán hitre is jut (Apcsel 16:14-15). A kapernaumi százados is „hallott” Jézusról és hitt (Lk 7:3). Tehát Isten szava, Isten szavának meghallása ébreszti bennünk ezt az isteni hitet (nem a tapasztalat). Az újjászületéskor jelenik meg bennünk ez a hit (Ld. később, Jn 3:3, 12; **1 Jn 5:1, 4-5**).

Ez a hit *véd bennünket*, életünk végéig, az Istentől való elfordulástól!

1 Pt 1:5 Akiket Isten hatalma **őriz hit által** az üdvösségre – nagy bajban lennénk, ha a mi gyenge, ingadozó emberi hitünk őrizne bennünket az üdvösségre. Egészen biztos, hogy itt az isteni hitről van szó.

Erre utal a **hit pajzsa** is, ami a legfontosabb védőfegyverünk³, amellyel az ördög *minden* tüzes nyílát megolthatjuk (Ef 6:16; 1 Thessz 5:8). *Tartsuk föl, aktivizáljuk ezt az Istentől kapott védekező fegyverünket!* Élünk azzal, amink van!

1 Pt 5:8-9 Józanok legyetek, vigyázatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresván, kit elnyeljen: ⁹ Akinek álljatok ellen, **erősek lévén a hitben**.

Sokszor az a baj, hogy nem jó irányban tartjuk fel a hit pajzsát! Pl. nem vesszük komolyan, hogy az ördög támad (“nem test és vér”) és nem csupán viselkedési, pszichológiai problémáról, bűnről, betegségről, a másik ember nehéz természetéről stb. van szó. Csak abban hiszünk, hogy a gyógyszer hatni fog és nem abban, hogy ha hittel kérjük a gyógyulást, szabadulást, akkor rendbe fogunk jönni (akár gyógyszerrel, akár a nélkül).

Ez az isteni hit mindvégig megmarad (1 Kor 13:13). Ez az egyik legfontosabb ismérve.

A hitnek is van törvénye!

Az isteni hit is bizonyos alapelvek mentén működik. Pál is beszél a „hit törvényéről” (Rm 3:27) Tehát a hitnek is van törvénye csak úgy, mint a világ működésének, a gravitációnak, termodinamikának stb.

³ Pál úgy fogalmaz, hogy „mindezekhez”, vagyis az összes egyéb fegyver mellé vegyék föl a hit pajzsát (Ef 6:16). Tehát nem sokat ér a többi fegyver, ha nem használjuk a hit pajzsát.

Nem mondhatom azt, hogy mindent megtettem, amit Isten ígéje mond és mégsem történt semmi. Akkor vagy nem tettél meg mindent, amit Isten ígéje mond (pl. betegség esetén vének összehívása, olajjal megkenés, csak egyszer-kétszer, ímmel-ámmal imádkoztál és túl hamar föladtad), vagy nem isteni hittel tetted meg azt, hanem emberi hittel (pl. úgy, hogy valójában azért imádkoztál csak, arra volt csak hited, hogy Isten legyen az orvosokkal, vagy hogy a gyógyszerek hassanak stb.).

Példa: Ha lezuhan egy repülő, biztosak lehetünk benne hogy nem a gravitáció törvényével, nem a felhajtóerővel volt probléma! Hanem azzal hogy valamit nem úgy tett a pilóta, ahogy kellett volna vagy meghibásodott a repülő.

Nem Isten akarata a halál, sem a betegség! Ezt egészen biztosan tudhatjuk. Mindkettő a bűn következménye. Isten nem akarta, hogy bűnbe essünk, nem akarta, hogy meghaljunk, nem akarja hogy bűnben éljünk. De ha mi mégis ezt tesszük annak az eredménye, következménye betegség és a halál lesz.

Rm 8:13 Ha test szerint éltek meghaltok, de ha a test cselekedeteit a Lélek által megöldöklitek, élni fogtok.

Isten maga mondta: „*Íme elétek adtam az áldást és az átkot, az életet és a halált. Válasszatok azért az életet, hogy éljete!*” (5 Móz 30:19)

Példa: Csak azért, mert valaki nem gyógyul meg a leukémiából, mint például az egyik közeli rokonunk, amikor többen is imádkozunk érte, nem fogom azt hinni, hogy Isten ma már nem gyógyítja a leukémiát, vagy hogy nem képes leukémiát gyógyítani. Nem tudhatom, hogy pontosan milyen bűnök, milyen test szerinti életvitel vezetett a rokonunknál a leukémiához. Egyet tudok, hogy ateista volt. Ha ő ebből nem akart megtérni az élete során és ellenállt a Lélek munkájának, Isten hívásának, felkínált kegyelmének és kitartott az ateizmusában, akkor hiába is imádkoztunk a bűn, az Isten nélküli, azaz test szerinti élet következménye ellen. Nem szabadott volna meglepődnünk azon, bármilyen fájdalmas is volt ezt végignézni, hogy kiteljesedett az ő életében ez a betegség, mely végül a halálát okozta. Isten különleges kegyelmének köszönhető az, hogy a végstádiumban, a kómából néhány percre kiébredve, Isten mégis lehetőséget adott neki, hogy megtérjen és az utolsó napjaiban mégis csak üdvösséget nyerjen. Nem kétség számunkra hogy örök életet kapott, ám a test szerinti élet e világi következményét (a leukémiát) már nem vette el tőle az Úr.

Példa: Egy másik rokonunk, megtérés és hit általi imádságra meggyógyult egy utolsó stádiumos melanómából és ma is él és követi az Urat.

Visszatérve a vérfolyásos asszonyhoz, Jézus megmondja neki, hogy „*a te hited [volt az, ami] megtartott/meggyógyított téged*”. A te hited az, ami működésbe hozta a bennem levő Szentlelket, aki meggyógyított téged. A te hiteddel kapcsolódtál rá erre az erőforrásra. És ugyanígy van ez ma is. Ugyanaz a Szentlélek van bennünk is, ami Jézusban volt és mi is ugyanazzal a hittel tudunk rákapcsolódni erre az elképesztő erőforrásra, ami az asszonyban volt! *Ez a hit törvénye, a gyermeki hit törvénye.*

Példa: Az elektromosság működése is egy jó példa a hitre. Isten ereje, gyógyító, szabadító, helyreállító, újjáteremtő jelenléte olyan, mint az elektromosság. A hit pedig olyan, mint amikor mi bedugjuk a villás dugót a konnektorba és rákapcsolódunk az elektromos hálózatra. Amikor az asszony hittel érintette Jézust, komolyan vette a hit törvényét és ezáltal a Jézusban levő gyógyító erő, a Szentlélek ereje az ő testébe áradt és működésbe lépett és meggyógyította őt.

Hiába vagyunk tudatában az elektromosság törvényének, ha a konnektorba két fadarabot akarunk bedugni és nem fém érintkezőkkel, villásdugóval kapcsolódunk rá az elektromos hálózatra. A fadarab az emberi hit, a villásdugó az isteni hit. Amikor rádugod a töltőt a 220-ra, nem kell felhívnod a szolgáltatót, hogy kapcsolja rá az áramot a hálózatra, mert az áram már ott van, ott folyik a hálózatban, te csupán rákapcsolódsz erre a hálózatra, komolyan véve az elektromosság törvényét. Ugyanígy van ez Isten nekünk szánt áldásaival, ajándékaival is.

Jak 1:17 Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá [gör. **jön le** (mint amikor egy fájlt letöltünk a szerverről, folyamatos jelen idő!)], akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.

A hittel kapcsolódunk rá erre a Szentlélek által folyamatosan áramló ajándékfolyamra, mint a villásdugóval a 220V-ra!

Ezért mondja Jézus, hogy „*amikor imádkoztok, ne legyetek bőbeszédűek.*” (Mt 6:7). Csak egyszerűen „*kérjetelek és megadatik nektek.*” (Mt 7:7)

Jak 1:6-8 De **kérje hittel, semmit sem kételkedve** (vö. Mk 11:23): mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány. ⁷ Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól;
⁸ **A kétszínű, a minden útjában állhatatlan ember.**

És Isten nem csak azt ígéri, hogy megadja nekünk, amit hittel kérünk, hanem, hogy még annál is többet képes nekünk adni, mint amit kérünk!

Ef 3:20 [Isten] **képes** [gör.] **hiperbőséggel mindent megcselekedni, azon felül, amit kérünk vagy gondolunk, a bennünk munkálkodó erő szerint.** – kérdés, hogy ez az erő a hit vagy a Szentlélek.

Tehát egyértelmű hogy a hitetlenségünkkel fojthatjuk el Isten bennünk munkálkodó erejét. Nem az ördög fojtja meg azt. Én „állítom meg” Istent, én oltom vagy szomorítom meg Isten Szentlelkét a hitetlenségemmel.

Folyt. köv... A hit Isten ajándéka

A hit Isten ajándéka

Az igazi hitet az újjászületéskor kapjuk Istentől, a Szentlélek által. Az igazi hit az újjászületés gyümölcse, biztos jele.

1 Jn 5:1, 4-5 Mindaz, **aki hiszi**, hogy Jézus a Krisztus, **Istentől született**;... Mert mindaz, aki az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. ⁵ Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten fia?

Ef 1:19-20 És mi az Ő erejének mérhetetlen nagysága bennünk [írántunk, rajtunk], **akik hiszünk, az Ő hatalma erejének energiája szerint**, ²⁰ Ami Krisztusban működött, amikor feltámasztotta Őt a halálból... 2:1 Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok. – a feltámadásnál már csak kisebb csodákra számíthatunk! Ha Isten ereje képes volt életre kelteni, akkor tényleg semi sem lehetetlen neki.

Ef 2:8 a kegyelem, az üdvösség és **a hit is Isten ajándéka!**

Apcsel 18:27 [Pál] sokat használt azoknak, **akik a kegyelem által hívőkké lettek.**

Fil 1:29 Mert **nektek adatott** a kegyelem a Krisztusért,... **hogyan higgyetek Őbenne.**

2 Pt 1:1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, akik velünk egyenlő **drága hitet nyertek** a mi Istenünknek és megtartónknak **Jézus Krisztusnak igazságában.**

1 Kor 3:5 Hát kicsoda Apollós, és kicsoda Pál? Szolgák csupán, akik által **hívőkké lettetek, ahogy az Úr adta** mindenkinek.

Rm 12:3 Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcseledjék, mint a hogy kell bölcseledni; hanem józanon bölcseledjék, **az Isten által adott hit** mértéke szerint... vö. 12:6.

A **hit pajzsa** is **Isten fegyvere**, amit Isten nekünk adott, hasonlóan a többi fegyverhez, amelyek szintén az ővék és amelyeket szintén megkaptunk Tőle (Ef 6:10-17).

A **hit Isten „szeme”**, valóság látása, ahogyan Ő látja a valóságot. Ezt a szemet, szemüveget kapjuk meg az újjászületésünkkel és ez által lesz hozzáférhető, megtapasztalható a fizikai világban és a szellemvilágban is az Isten által látott valóság. Ez által a hit által fog megnyilvánulni az életünkben a valóság, ha Isten szemével látunk és ezt (a látást) tekintjük a végső valóságnak a szívünk legmélyén (és nem a fizikai dimenziót).

A **teremtés** hajnalán Ádám, Éva még ezt a „szemüveget” hordták, Isten szemével látták a világot. Sokkal valóságosabb, testközelibb, érzékelhetőbb volt számukra az isteni, szellemi valóság, dimenzió, mint a fizikai (az Úr Isten „*hűvös alkonyatkor...a kertben járt-kelt*”, 1 Móz 3:8).

A **bűnesetben** elvesztették ezt a szemüveget (jelentősen torzult a lelki látásuk és fokozatosan elvesztették a *láthatatlan valóság érzékelését*) és felerősödött a fizikai látásuk, természeti, természetes *dimenzió érzékelésük* (testtudat): „*észrevették, hogy mezítelenek*” (1 Móz 3:7). A bűnbeesés miatt felerősödött a fizikai érzékelésük, *mint amikor egy erősítőt túlvezérelnek és begerjed*. A fizikai látásuk elkezdte elnyomni a lelki látásukat.

Az **újjászületéskor**, az Istentől kapott hit által ez a látásromlás kezd el helyreállni: újra felerősödik a szellemi látás (ld. a vakon született meggyógyítása 2 fázisban. Így gyógyítja meg Isten a tanítványok lelki látását és a mi lelki látásunkat is! – Mk 8:22-25). A cél, hogy a hitünk, lelki látásunk elnyomja, felülírja a fizikai érzékelést, a túlzott testtudatosságot (az érzélem- és testvezérelt életet).

Ez a lelki látásunk az **újjáteremtéskor** válik majd tökéletessé, amikor feltámadott testben színről színre láthatjuk Istent (1 Kor 13:12).

Nem a test vagy a fizikai világ/valóság tagadásáról beszélek, hanem arról, hogy az **Istentől kapott hit** által elkezdem a fizikai valóságot a szellemi valóság szemüvegén keresztül szemlélni és a szellemi valóságot tekintem a magasabb rendű, végső valóságnak. Az **emberi hit** a fizikai (érzékszerveinkkel érzékelt) valóság szemüvegén keresztül szemléli a szellemi valóságot (és sokszor nem is látja meg azt vagy nagyon torz, töredékes képet kap a szellemi valóságról – ld. vallásos ember).

Példa: Emlékszem, hogy amikor újjászülettem, szabályosan kitisztult, kivilágosodott a világ körülöttem. Minden színesebb, élénkebb lett. Erről számolt be több fiatal is, amikor egy nyári gyerekhét alkalmával megtértek, újjászülettek („még a zöld levelek is valahogy zöldebbek lettek” - mondták).

Ugyanezt tapasztalta egy démoni befolyás alatt álló asszony is, amikor elment az egyik démon, ami a látását befolyásolta. Azt mondta, hogy olyan érzés volt, mintha valaki más (is) nézne ki a szeméből és mintha egyfajta szűrő lett volna rajta, ami nem engedte, hogy meglásson dolgokat vagy hogy úgy, olyan élénken, színesen, világosan, tehát a valóságnak megfelelően érzékelje azokat.

Valahogy így lehet ez az újjászületéssel is: Jézus kezd el kinézni a szemünkből, Jézus szemével kezdjük el látni mind a fizikai, mind a szellemi valóságot, mint pl. azt is, hogy egy konfliktusban „*nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk...*” (Ef 6:12). Az emberek pedig Jézust kezdik el meglátni bennünk. Lehet, hogy kéne egy olyan karszallagot is csinálni, amin a „What Would Jesus See?” („Mit látna Jézus?”) felirat van?

Az újjászületett ember észreveszi, hogy noha fizikailag továbbra is mezítelen, de a szellemi, végső valóságban már fel van öltöztetve, Krisztus igazságába! És ezért nem kell szégyellnie többé magát!

Ézs 61:10 Örvendezvén örvendezek az úrban, örüljön lelkem az én Istenemben; mert **az üdvösség ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül**, mint vőlegény, aki pap módjára ékesíti fel magát, és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit. - ezt nem látom a fizikai szememmel, de hiszem és ezért ráállok erre az igazságra.

Példa: Ezt legalább olyan nehéz elhinni, mintha valaki azt mondaná nekem (egy férfinak), hogy „te egy gyönyörű nő vagy!” Pedig ha a tükörbe nézek, akkor a fizikai szememmel azt látom, hogy se nő nem vagyok és nem is érzem magamat annak, se nem látom magam gyönyörűnek. Csakhogy Isten azt mondja nekünk, hogy mi is az ő szeretett fiai/lányai vagyunk, akikben gyönyörködik (Ef 5:1; Zsolt 147:11; Ézs 62:4) és hogy mi Jézus menyasszonya vagyunk (Ef 5:25-27; Jel 19:7)! Na most akkor kinek hiszek, annak, amit látok vagy annak, amit Isten mond rólam?

Tehát ne a testi rútságunkon, hibáinkon, sérüléseinken keresztül lássuk magunkat, hanem Krisztuson keresztül (vö. 2 Kor 5:21)! Ez aztán a hitharc!

Amikor egy démoni befolyás alatt álló asszony felé szolgáltunk, utólag elmondta, hogy a benne levő démonok sugárzóan fényes, 1000W-tal világító lényekként látnak bennünket (bizonyára ők, ellentétben velünk, látják bennünk Krisztus dicsőségét, amit *már* nekünk adott, vö. Jn 17:22).

Azt hiszed, amit látsz vagy azt látod, amit hiszel?

A 2 Kir 6-ban van egy érdekes jelenet. **Elizeus házát körbeveszi az arám sereg**, ám Elizeus hulla nyugodtan ül odabent. A szolgálja ellenben kétségbeesik. Mire Elizeus csak ennyit mond: „*Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ővelük.*” ¹⁷ És imádkozott Elizeus és monda: **óh Uram, nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson.** És megnyitá az Úr a szolga szemeit és látott, és ímé a hegy tele volt tüzes lovasokkal és szekerekkel Elizeus körül.” (2 Kir 6:16-17). Úgy tűnik Elizeus látta ezeket a tüzes lovasokat, neki nem volt baja a látásával. Ez a hit.

„Elizeus szolgálója (is) megkapta a maga szemfelfelnyitását. Először csak az ellenséget látta, amely valószínűleg félelmet és szorongást keltett benne. Aztán egy szempillantás alatt megváltozott minden: érzékelni kezdte a lelki síkon zajló események valóságát, melyből megértette, sokkal több segítség állt a rendelkezésére és jóval hatalmasabb erők munkálkodtak javára, mint azt ő valaha képzelte. A testi szemeivel érzékelt valóság meg sem közelítette az emberi szemmel nem érzékelhető valóságot... **Magabiztosságunk és győzelmes életünk „látásunkban” rejlik.**” („Armor of God”, 3. nap, YouVersion Reading Plan, bible.com)

Michelangelóról jegyezték fel, hogy ő mindig a szobrot, a kész műalkotást látta a még faragatlan kőtömbben. De ugyanez igaz lehet, amikor Isten megmutatja, hogy mivé lehet és lesz majd az az ember, aki jelenleg még a rosszakarónk, ellenségünk, de nem sokára meg fog térni. Biztos vagyok benne, hogy Jézus már látta Pál apostolt az őt üldöző Saulban.

Ötezer (négyezer) megvendéglése is jó példa erre az isteni látásra (Jn 6). A tanítványok csak az 5 kenyeret és a két halat látták, Jézus látta a menny kifogyhatatlan erőforrásait! Amikor bevonta a tanítványokat ebbe a csodába, arra akarta megtanítani őket, hogy az ő szemével/hitével lássák a helyzetet és arra, hogy Krisztus, azaz a Krisztusba vetett hit által tudnak ők is rákapcsolódni erre a kifogyhatatlan erőforrásra (a „minden lelki áldásra a mennyekben a Krisztusban”, Ef 1:3), a láthatatlan dimenzióra!

A feltámadása utáni megjelenései is ezt a célt szolgálták. *Nem a hiányára, hanem a láthatatlanságára* készítette fel őket, a lelki látásukat edzette arra, hogy megtanulják azt, hogy ha nem látják is Őt, akkor is higgyenek benne, higgyék, hogy Ő akkor is ott van és vele együtt a menny kifogyhatatlan erőforrásai mindig, folyamatosan a rendelkezésükre állnak. Tehát a hitük lényege nem az volt, hogy „ha hiszitek, akkor ott leszek veletek”, hanem „higgyétek el, hogy mindig ott vagyok veletek”. S ha ezt hiszitek, ha számoltok a láthatatlan világgal és ez lapján élitek az életeteket, akkor történni fognak dolgok körülöttetek és csodákat, isteni beavatkozásokat fogtok megélni. Számítsatok a jelenlétemre, a menny megnyilvánulására!

Példa: Amikor az előbb említett rokonunk a leukémia utolsó stádiumában kómába esett, az orvosok is lemondtak róla monván: „Értsék meg, hogy már elvesztette a kapcsolatot a külvilággal. Már csak testileg van itt. Nincs értelme beszélni hozzá, nem tudnak kommunikálni vele, mert úgysem érti.” Ám feleségem és én tudtuk, hogy a rokonunknak is volt lelke, ami, mivel még fizikailag élt, bizonyára még mindig benne vagy vele van, tehát tudunk vele kommunikálni. Szinte mindenki bolondnak nézett bennünket. Feleségem e láthatatlan tényre tekintett és teljes meggyőződéssel, Jézus nevében így kiáltott: ‘Ébredj föl!’ Mire a rokonunk szeme kinyílt és a lábát is mozgatni kezdte jelezve, hogy érti, amit mondunk neki. Ez által a hitbeli lépés által nyílt meg a lehetősége a rokonunk számára arra, hogy az élete utolsó pillanatában megbánhassa a bűneit és átadhassa az életét Jézusnak. Ezt követően két napra végleg el is aludt és hisszük, hogy az Úrhoz költözött.

Zsid 11:1 A hit pedig a remélt dolgok valósága és a nem látható dolgokról való meggyőződés

Jó példa erre **a gutaütött meggyógyítása** is, ahol Jézus megbocsátja a gutaütött bűnét. Tehát egy nem látható dolgot hív elő és tesz a gutaütött számára is valóságossá (sem a bűn, sem a bűnbocsánat nem volt látható, Jézus mégis látta). Majd pedig megadja neki a fizikai betegségből való gyógyulást is (azért, hogy elhiggyék, hogy megtörtént a bűnbocsánat), ami egy látható megnyilvánulása volt Jézus „hitének”/hatalmának, tudni illik, hogy Jézus igenis képes a láthatatlan dolgokat (pl. bűnbocsánat) is láthatóvá tenni, előhívni és „megjeleníteni” ebben a világban. Persze a gyógyulás is el volt már készítve a szellemvilágban. Jézus tudta, hogy ez a gutaütött is az Ő sebei által fog meggyógyulni. Azért megy majd a keresztre, hogy a gutaütött gyógyulása és bűnbocsánata a valóságban is megjelenhessen és ez volt az a pillanat, amikor ez megjelent.

Az újjászületésünkkor tehát megkapjuk ezt a szellemi látást, hogy képesek legyünk Isten szemével látni a valóságot. Ám ha nem gyakoroljuk a hitünket, ha nem merünk bátran hitből lépni és élni és hagyjuk, hogy továbbra is erős maradjon a testtudatunk, a fizikai valóság-tudatosságunk, akkor könnyen megtörténhet, hogy ugyanolyan természeti módon fogjuk élni, keresztyénként is, az életünket, mintha újjá se születtünk volna. Ez történt a galatákkal.

Gal 3:3 Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, azt most testben fejeznétek be?

A galaták hit által, isteni hit által váltak újjászületett keresztyénné és utána mégis testben, testi erőfeszítéssel, azaz testi, emberi hittel akarták élni az életüket, ami esztelenség.

Meg van írva, hogy „**a hit cselekedetek nélkül halott**” (Jak 2:20). Tehát a hit csak akkor fog megjelenni, akkor mondható élőnek, ha elkezdünk Isten ígéreteibe, Isten szavába vetett hit alapján cselekedni, lépni, élni és nem az érzéseink, tapasztalataink, emberi logikánk szerint. És, a többi között, abból tudhatom meg, hogy hitből cselekedtem, hogy az emberi hittel rendelkezők bolondnak, hülyének fognak nézni.

1 Kor 2:14 Érzéki [testi] ember pedig nem foghatja föl az Isten Lelkének dolgait: **mert bolondságok neki**; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg.

Jó példa az isteni hitre **a kapernaumi százados is (Mt 8:5-13)**, aki hitt Jézus szavának erejében: „*Elég, ha szólsz!*”. Ilyen nagy hitet Jézus még Izráelben (a zsidó nép között) sem talált (Mt 8:10). A százados tapasztalatból tudta, milyen hatalma és tekintélye van a kimondott szónak, hiszen az ő szavának is tekintélye volt a szolgálói szemében. Ha ő parancsolt valamit, azt azonnal megtették a szolgálói. Tehát az ő szavára is történtek dolgok és ugyanezt hiszi el Jézus szavával kapcsolatban is⁴. És Jézus neki is ugyanazt mondja, mint a vérfolyásos asszonynak:

Mt 8:13 Eredj el, és **legyen neked a te hited szerint**. És meggyógyult annak szolgálója abban az órában.

Amikor Pálék Lisztrában hirdették az evangéliumot, „*ott ült egy lábával tehetetlen ember, aki anyjának méhétől fogva sánta volt, és sohasem járt. Ez hallotta Pált beszélni, aki jól szemügyre vette, és látta, hogy van hite ahhoz, hogy meggyógyuljon, ezért hangosan így szólt hozzá: Állj a lábadra egyenesen! Ekkor az talpra ugrott, és járt.*” (ApCsel 14:7-10). – hogy miből látta Pál ezen az emberen a hitet, az jó kérdés!

Jn 14:1 Higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! - mondja Jézus!

Rm 10:9-10 Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és **szívedben hiszed**, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert **szívvel hiszünk az igazságra**, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ez a hit a szívből jön, nem az elménkből. Tehát az újjászületett szív *nem lehet csalárd, szennyes, gonosz!* Ez a hit csakis úgy lehetséges, ha tényleg tiszta szívet kaptunk (Ez 36:25-26). Csak a tiszta, igaz szív képes hinni, képes Isten szemével látni a valóságot! „*Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent látják [mint egykor Ádám és Éva].*” (Mt 5:8). „*Járuljunk Hozzá [Jézushoz] igaz szívvel, a hit teljes bizonyosságával [teljes hittel, amibe nem vegyül semmi hitetlenség, bizalmatlanság], mint akiknek szívük tiszta a gonosz lelkiismerettől.*” (Zsid 10:22). „*Egymást tiszta szívből, buzgón szeressétek!*” (1 Pt 1:22).

Hogy mennyire elegendő erőforrás kell legyen Isten Szava a hit számára, azt a Gazdag és Lázár történetéből is láthatjuk, amikor Ábrahám azt mondja a hitetlen gazdagnak, aki a még élő fiai hitéért (valóságglátásáért) aggódik, hogy „*ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad*” (Lk 16:31). Vagyis egy csoda sohasem képes isteni hitet ébreszteni, erre csak Isten Igéje képes. Ám akinek isteni hite van, az csodákra (is) számíthat.

⁴ Ld. bővebben „*A kapernaumi százados hite*”

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/A%20kapernaumi%20szazados%20hite.pdf>, Istenalma.hu).

Mi a hitetlenség forrása?

Mi nyomja el a hitet?

Mielőtt erre a kérdésre válaszolnánk, fontos látnunk, hogy **többfajta hitetlenség** létezik:

1. **Tudatlanságból fakadó hitetlenség.** Ez az ismerethiány miatti hitetlenség. Nem tudom, hogy mit kellene, lehetne hinnem. Nem ismerem Isten ígéreteit, ajándékait. Nem tudok róluk.
2. **Tanult hitetlenség.** Helytelen tanításból fakadó hitetlenség, pl. csodák ma már nincsenek, a csodák korszaka az apostoli korról lezárult, Isten ma már nem tesz olyan nagy dolgokat, mint régen tett stb.
3. **Természetes hitetlenség.** Az öt érzékszervünkbe vetett bizalom, a tapasztalatunkból vagy a rossz tapasztalatokból fakadó hitetlenség.

A hitetlenség forrása a „test”, azaz a bűnös természet, még potnosabban **a meg nem újtott elme!**

Rm 12:2-3 És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem **változzatok el a ti elméteknek megújulása által**, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. ³ Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint ahogy kell bölcselkedni; hanem józanon bölcselkedjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.

2 Kor 10:3-5 Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk. ⁴ Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; ⁵ Lerontván **okoskodásokat [érveléseket] és minden magasztalatot**, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtven **minden gondolatot**, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.

Az elménk folyamatos megújítása és az Isten igazságának, Igéjének történő folyamatos alávetése a cél! **Az elménk a hitharc legfontosabb hadszíntere!**

Jézus és Pál apostol is részletesen beszél erről az intellektuális gátról. Sokakat *az ismeret, a tudás, a világi, testi bölcsesség* tart vissza a hittől:

Mt 11:25-26 Abban az időben szólván Jézus, monda: Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy **elrejtetted ezeket a bölcses és értelmesek előtt**, és a kisdedeknek [gyermeki hitűeknek] megjelentetted. ²⁶ Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted.

1 Kor 2:12-14 Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem **az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.** ¹³ **Ezeket prédikáljuk is**, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem **amelyekre a Szent Lélek tanít**; lelkiekhez lelkieket szabván. ¹⁴ Érzéki [testi] ember pedig nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait: **mert bolondságok neki**; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképen ítéltetnek meg.

1 Kor 1:19-22, 27 Mert meg van írva: **Elvesztem a bölcseseknek bölcsességét és az értelmeseknek értelmét elvetem.** ²⁰ **Hol a bölcs?** hol az írástudó? hol e világnak vitázója? Nemde nem **bolondsággá tette-é Isten e világnak bölcsességét?** ²¹ Mert minekutána az Isten bölcsességében **nem ismerte meg a világ a bölcsesség által az Istent**, tetszék az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket... ²² **nem sokan hivattak bölcsnek test szerint**, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek; ²⁷ Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy **megszégyenítsa a bölcseseket...**

Mt 11:25-26 Abban az időben szólván Jézus, monda: Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy **elrejtetted ezeket a bölcses és az értelmesek előtt**, és a kisdedeknek megjelentetted. ²⁶ Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted.

„Kisdedek” azok, akik gyermeki módon bíznak az Atyában és nem okoskodnak, agyalnak.

És itt válik fontossá a tudomány, a nyugati materialista, humanista tudományos világszemlélet szerepe. Ez az a közeg, amiben úszunk, ez az a levegő, amit szívunk. Minél magasabb tudományos fokozattal, végzettséggel bírunk, azaz minél több időt töltöttünk a nyugati, materialista oktatási rendszerben, annál nagyobb a tanult hitetlenségünk. Hiszen mindent tudományos alapon fogunk próbálni megmagyarázni, megközelíteni, megoldani, ld. „tudós” lelkészek, sok mai (elsősorban történelmi) egyházban és gyülekezetben, akik számára sokszor a doktori cím, tudományos fokozat, teológiai végzettség vagy a diplomák száma jelzi a tekintélyt még a hit dolgában is.

John Owen, a híres teológus mondta egyszer Oliver Cromwellnek (aki káplánjává fogadta) John Bunyanról, az egyszerű üstfoltozóról, hogy minden teológiai ismeretét odaadná azért, ha olyan hite volna, és olyan szenvedélyesen tudna prédikálni, mint ő!

Nyugati kultúra és teológiai oktatás egyik legkomolyabb céltévesztése az is, hogy azt gondoljuk, minél több könyvet olvasunk a Bibliáról, annál mélyebb kapcsolatunk lesz Istennel, annál nagyobb lesz a hitünk ahelyett, hogy a Bibliát olvasnánk, azaz közvetlenül a forrásból innánk! A teológián is erre neveltek: temérdek könyvet olvastunk a Bibliáról, mások bibliaértelmezéseit (teológiai művek, kommentárok, amik nagyon hasznosak is tudnak lenni) de alig olvastuk a Bibliát, alig tanultunk meg fejből Igét! itt nyugaton az *ismeret* a hit fokmérője, ami felfuvalkodottá tesz (1 Kor 8:1).

Félreértés ne essék, nagyon fontos a helyes bibliai *ismeret*! A baj akkor van, ha a gyakorlat, a megélt hit messze elmarad az ismerettől. És már rég nem élem azt, amit ismerek, amit az elmémmel igaznak, helyesnek tartok.

Példa: Jó példa erre a KRESZ tanfolyam. A KRESZ könyvben csak olyan dolgok szerepelnek, amikre a vezetési gyakorlat során szükségünk lesz! Összhangban van az elmélet és a gyakorlat. Ez az egyensúly erősen eltolódott nálunk, a nyugati világban, az ismeret irányában.

Példa: Egyik ismerősöm autója nem akart beindulni. Kiderült, hogy érintkezési hiba volt az aksi kábelénél. Egy egyszerű kis vezeték, ami nem érintkezik rendesen és az autó működésképtelenné válik. Nekünk, nyugati embereknek is érintkezési hiba van az agyunkban, elménkben (túl sokra becsüljük az ésszt, az értelmet, az intelligenciát, ésből élünk, az eszünkben bízunk) és ezért nem tudjuk aktivizálni, a hit által, mindazt a jót, ami Krisztusért bennünk van, amihez nem csak feltétel nélküli, gyermeki hittel férhetünk hozzá.

Itt a nyugati világban fejlett kultúrája van a vitának, az apologetikának, az észérvek ütköztetésének, a Biblia, a keresztyén hit melletti logikus érvelésnek. Kíváncsi lennék, vajon hányan, milyen százalékban jutnak hitre egy ilyen vita vagy érvelés hatására. Amikor Pál Thesszalonikában három szombaton át „vitázott” a zsidókkal, csak „néhányan hittek” (Apcsel 17:2-4), amikor a béreiaiaknak hirdette az evangéliumot, „Ezek nemesebb lelkűek voltak, mint a thesszalonikaiak, teljes készséggel fogadták az igét, és napról napra kutatták az Írásokat, hogy igaz-e, amit Pál mond. Sokan hittek tehát közülük” (Apcsel 17:11-12). A béreiaiak alázattal, nyitottan fogadták az Igét (vö. Jak 1:21)

- Nagyon komolyan alááshatják a hitünket a nem biblikus, **démoni tanítások** is:

1 Tim 4:1 A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időkben némelyek **elszakadnak a hittől, megtévesztő lelkekre és gonosz lelkek tanításaira** figyelmeztet.

2 Kor 11:3 Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként **a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak** a Krisztus iránt való őszinteségtől.

2 Kor 4:3-4 Ha mégis leplezett a mi evangéliomunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: ⁴ **Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit**, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliomának világosságát, aki az Isten képe.

Mt 13:19 Ha valaki hallja az Igét a mennyeknek országáról és **nem érti**, [ez azért történhet, mert] **eljön a gonosz és elkapja a szívébe vetett magot**.

Ha ez igaz, lehetséges volna, hogy meg kell dorgálni, kötni a sátánt, meg kell törni a hazugságot, megtévesztést, lelki vakságot egy nem hívő életében, mielőtt vagy miközben bizonyosságot teszünk neki a hitünkről?

Az ördög tehát első sorban az elménket, a gondolkodásunkat támadja és ezáltal próbál elfordítani a hittől, ezáltal próbálja felerősíteni bennünk a hitetlenséget. Sokszor démoni befolyás alatt álló, az ördög által megtévesztett tanítókat használ ebben (mint pl. a gazdagságot, anyagi jólétet hirdető prédikátorok).

Ezért rendkívül fontos a Példabeszédek figyelmeztetése:

Péld 19:27 Szünjél meg, fiam, hallgatni az olyan tanítást, mely téged arra visz, hogy a bölcsességnek Igéjétől eltévedj.

Fontos gátja még a hitnek:

- **a feledékenység** – sokszor olvassuk azt, mind az Ó- mind az ÚSZ-ben, hogy emlékeztetlek benneteket. Emlékezzetek vissza! Ne felejtsetek el...!
- **a tapasztalatok és az érzékszerveink** által érzékelt fizikai valóság! A túlzott anyagi világ-tudatosság.

Példa: Ennek a hitetlenségnek egy „kegyes” megnyilvánulása például az, hogy ha egész nap imádkozol egy problémáért, de folyton csak a problémáról beszélsz és keseregsz Istennek. Ekkor nem Istenen, az ő Igéjén, a problémádhoz kapcsolódó ígéretein gondolkodsz, hanem a problémán. Így nem fog megoldódni! Imádkozol ugyan, de továbbra is túlságosan a láthatókra, a problémákra fókuszálsz. E helyett inkább emlékeztess magadat Isten, a konkrét problémákra vonatkozó ígéreteire és múltbeli tetteire! Ezekon gondolkozz, ezeket valld meg és ezeket ragadd meg hittel!

- **a félelem**. „*Ne félj, csak higgy!*” (Mk 5:36). A félelem semlegesíti a hitet. A félelem a hit ellentéte.
- **a nyugtalanság, békétlenség**. „*Ne nyugtalankodjék a szívetek, se ne féljen! Higgyetek Istenben, higgyetek énbennem!*” (Jn 14:1)
- **szeretetlenség** (1 Kor 13:2). Itt egészen pontosan arról van szó, hogy a hit szeretet nélkül nem ér semmit. Tehát működhet, de hiábavaló, értéktelen (ld. még 1 Tim 6:11). Pál máshol is elmondja, hogy a Krisztusban semmi más nem számít, nem ér semmit, hanem csak a „*szeretet által munkálkodó hit*” (Gal 5:6). Vagyis a szeretet, az Isten szeretete táplálja a hitet. Ha nem tapasztalom Isten szeretetét, nem abból táplálkozom, akkor felerősödik a hitetlenség.
- A rossz, **vádoló lelkiismeret** is komoly akadálya lehet a hitnek, amikor nem hiszem el, hogy Isten feltétel nélkül szeret, megbecsül, elfogad, igaznak lát és gyönyörködik bennem. Így nem is vagyok képes megbízni Benne.

1 Tim 1:19 Tartsd meg a hitet és jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek.

- az **üldöztetés**. „*Mihelyst pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkozik [elfordul a hittől].*” (Mt 13:21)
- az **életünk nehézségei**, „*a világ gondja*”, a nélkülözés vagy a „**gazdagság** családtsága” (Mt 13:22).

A hitetlenség nagyon komoly dolog Isten szemében. Nem véletlenül figyelmeztet Jézus, hogy óvakodjunk attól, hogy egymást *hitetlenségre készítsük*! A Biblia megbotránkoztatásnak nevezi ezt.

Mt 18:6-7 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, **akik énbennem hisznek**, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélyébe vessék. ⁷ Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükség, hogy botránkozások essenek; de **jaj annak az embernek, aki által a botránkozás esik**.

Mt 11:6 boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.

Ezért mondhatja János, hogy **a legfőbb bűn a hitetlenség!**

Jn 16:8-9 és az, mikor eljön [a Szentlélek], megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: ⁹ **Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem.**

Isten kifejezetten haragszik az emberek hitetlensége miatt (**Rm 1:18; 2 Thessz 2:11-12**).

„Óvakodjatok a farizeusok és sadduceusok kovászatól!” (Mt 16:6) – figyelmezteti Jézus a tanítványait. Ez pedig nem más, mint a hitetlenség. Akkor figyelmezteti őket erre, amikor közvetlenül 2 csodálatos kenyérszaporítás után a tanítványok a hajóban azon aggodalmaskodnak, hogy nem vittek magukkal kenyeret. Jézus „*kicsinyhitűek*”-nek nevezi őket, amiről gondolhatnánk azt is, hogy ez bizonyára nagyon kevéske hitet jelent. Ám a későbbiekből kiderül, hogy a kicsinyhitűség alatt Jézus *hitetlenséget* ért. Ugyanis akkor is így nevezi őket, amikor nem tudnak kiűzni egy démont (ami addigra már rutinfeladat kellett volna, hogy legyen). Előbb megszítja őket, majd pedig nyíltan meg is mondja nekik, hogy a hitetlenségük miatt nem tudtak ördögöt űzni:

Mt 17:17-20 Jézus pedig felelvén, monda: Óh, **hitetlen** és elfajult nemzetség! vajjon meddig leszek veletek? vajjon meddig szenvedlek titeket?... ¹⁹ Ekkor a tanítványok, magukban Jézushoz menvén, mondának neki: Mi miért nem tudtuk azt kiűzni? ²⁰ Jézus pedig monda nekik: A ti **kicsinyhitűségetek** miatt.

Majd rögtön így folytatja:

Mt 17:20 Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek.

Vagyis ha legalább olyan kicsike hitetek volna, mint a legkisebb magocska, mindenre képesek lennétek. De nincs még ennyi se! Kicsinyhitűség = hitetlenség = emberi hit.

Keresztelő János „hitetlensége” is nagyon érdekes.

Mt 11:2-3 János pedig, mikor meghallotta a fogságban a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványi közül, ³ Monda neki: Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?

A nem várt, nehéz körülmények bizonytalanították el keresztelő Jánost. Ezekre nézett, nem Krisztusra.

Jézus nagyon furcsa választ ad keresztelő Jánosnak. Azt mondja a hozzá küldött követeknek, hogy hogy menjetek el Jánoshoz és mondjátok el neki, amit láttak (gyógyítások, szabadítások stb.). Jézus mégis a csodákra akarta alapozni János hitét? Nem! Hanem a csodák által Jézus Isten őszövségi ígéreteire emlékeztette Jánost, méghozzá az Ézs 35. fejezetére, ahol az eljövendő végső nagy helyreállításról olvasunk:

Ézs 35:1-10 Örvend a puszta és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul mint őszike. ² Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki, Kármel és Sáron ékessége; meglátják űk az Úrnak dicsőségét, Istenünk ékességét. ³ Erősítétek a lankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket. ⁴ Mondjátok a remegő szívűeknek: legyetek erősek, ne féljete! íme, Istenetek bosszúra jön, az Isten, aki megfizet, Ő jön, és megszabadít titeket! ⁵ Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitvatnak, ⁶ Akkor ugrándoz, mint szarvas, a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben. ⁷ És tóvá lesz a délibáb, és a szomjú föld vizek forrásaivá; a sakálok lakhelyén, ahol feküsznek, fű, nád és káka terem. ⁸ És lesz ott ösvény, és út, és szentség útjának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az; aki ezen az úton jár, még a bolond se téved el; ⁹ Nem lesz ott oroszán, és a kegyetlen vad nem jön fel reá, nem is található ott, hanem a megváltottak járnak rajta! ¹⁰ Hisz az Úr megváltottai

megtérek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm lesz fejükön, vígasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.

Emlékezz, János, hogy milyen csodálatos ígéretek vannak ebben a fejezetben Isten végső nagy helyreállításáról! Amikből most te „csak” annyit látsz beteljesedni, hogy a sánták járnak, vakok látnak, süketek hallanak. De ez még csak a kezdet. A beteljesülések java még hátra van! A Jézus által tett csodák a megígért helyreállítás, szabadítás biztos kezdetét jelzik. Most kezd beteljesülni mindaz, amit Ézsaiás megjövendölt! Állj rá Isten ígéreteire, János! Maradj meg a hitben!

Kinek a hite?

Tudtad, hogy ugyanaz a hit van bennünk, ami Jézusban volt?

Rm 3:22, 26 Istennek ez az igazsága pedig a [gör.] **Jézus Krisztus hite által** lesz mindazoké, akik hisznek... Megigazítsa azt, aki **a Jézus hitéből való**.

Később beszél az „**Ábrahám hitéből való**”-ról is (Rm 4:16), vagyis azokról, akik ugyanúgy, ugyanazzal a hittel bírnak, ugyanabban hisznek és ugyanazt hiszik Istenről, mint Ábrahám! Ezek azok, akik „*követik is a mi atyánk Ábrahám... hitének nyomdokait.*” (Rm 4:12) Tehát a Jézus hitéből valóak azok, akik ugyanazzal a hittel bírnak, ugyanabban hisznek és ugyanazt hiszik Istenről, mint Jézus, vagyis *akikben Jézus hite van!*

Ez ugyanaz a hit, ami Ábrahámban volt és ami Péterben, Pálban és az apostolokban is!

2 Pt 1:1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, akik **velünk egyenlő drága hitet nyertek** a mi Istenünknek és megtartónknak Jézus Krisztusnak igazságában.

Ez a „Jézus általi” hit:

1 Pt 1:21 akik **általa hisztek** Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen.

2 Kor 4:13 a hitnek ugyanaz a **Lelke van bennünk** (mint Krisztusban).

Jézus a hit elkezdője, fenntartója, bevégezője bennünk:

Zsid 12:2 Nézvén a **hitnek fejedelmére/elkezdőjére/forrására és bevégezőjére** Jézusra,

2 Kor 4:6 Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, **Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben.**
- Id. Lídia, akinek **“az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen azokra, amiket Pál mondott”** (Apcsel 16:14).

Tehát a hit (a bennünk levő isteni világosság) mértéke nem változik! Isten az újjászületéskor „*kimaxolta*” a hitünket! Minden gyermekének ugyanakkora hitet adott (ugyanakkora a hitpajzsunk), mint Jézusnak, amikor emberként itt járt a földön. Ez óriási örömhír, hiszen ez azt jelenti, hogy Isten oly mértékben gondoskodott rólam Krisztusban, hogy még a hitem miatt sem kell aggódnom, hogy vajon elég nagy, elég erős, elég valódi-e. Ahogy megnyugszom Isten igazságában, szeretetében, amit Krisztusban egyszer s mindenkorra nekem ajándékozott, úgy gyugszom meg a hitemet illetően is. Hiszen nem csak Jézus igazsága az enyém, hanem az ő hite is. Az egyetlen kérdés, hogy használom-e ezt a hitet, élek-e Jézus bennem levő hitével, használom-e a hit pajzsát vagy sem⁵. Használom-e a vödrömet?

⁵ A 2 Thessz 1:3-ban Pál hálát ad azért, hogy a thesszalonikai keresztyének hite „felettébb növekedik”. A fentiek fényében itt Pál bizonyára a hitből élésben, a hittapasztalatban való növekedésre gondol, t.i. hogy egyre gyakrabban, egyre bátrabban és egyre erőteljesebben használják a hitüket, egyre többet tapasztalnak meg a bennük levő isteni hit erejéből.

„Használd az erőt, Luke!” – mondja Obi van Kenobi szelleme az ifjú jedi vitéznek a Csillagok háborújában.

Gal 2:20 Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus. Amely életet pedig most testben élek, az [gör.] **Isten Fiának hitében** élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.

Fil 3:9 És találtassam Őbenne, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem **a Krisztus hite által** van igazságom, Istentől való igazságom a hit alapján.

A Jézustól kapott, Ő általa elkezdett, felügyelt és tökéletessé tett hitben élek! Ez a Krisztus általi hit gyógyította meg a sántát is.

Apcsel 3:16 Az Ő nevében való hit erősítette meg ezt az embert, akit láttok és ismertek; az Ő neve és az [gör.] **Ő általa való hit** hozott gyógyulsát neki mindnyájatok szeme láttára.

Ezért lehetséges az, amit Jézus maga ígér a hívőknek:

Jn 14:12 Bizony, bizony mondom nektek: **aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekeszem**; és nagyobbakat is cselekszik azoknál.

Naná, hogy ugyanazokat cselekszi az, akiben Jézus hite van, mint Jézus! Mi mást cselekedhetne! Ugyanaz a hit ugyanazokat a cselekedeteket kell, hogy eredményezze! Mi vagyunk Jézus (teste) a földön. Értsétek jól! Hit által beáradt az újjászületés ereje a szívünkbe, már történt egy óriási csoda az életünkben, ami Jézus feltámadásával egyenértékű, ennél csak kisebb csodákat, dolgokat kérünk és várunk az életben! Hogyne hinnénk el, hogy ezek is megtörténhetnek?! És pontosan ezzel folytatódik az ígélet:

Jn 14:13-14 És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. ¹⁴ Ha valamit kértek az én nevemben, **én megcselekszem azt**.

2 Pét 1:3-4 Mivelhogy **az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket**, ami az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségére és hatalmára hívott el, amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által **isteni természet részeseivé legyetek**, kikerülve a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.

Hit és hitetlenség

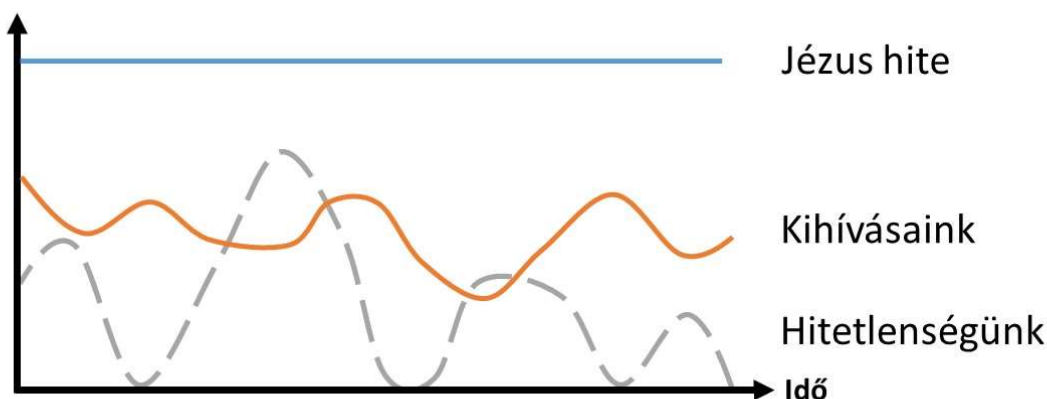
Ha Jézus hite és isteni természete van bennünk, akkor nem kérhetünk és nem is kaphatunk ennél többet! Pál képét használva, el kell higgyük, hogy *a hit pajzsa elég nagy ahhoz, hogy minden ördögi támadástól megvédjen!* Nem nagyobb pajzsra/hitre van szükségünk, hanem arra, hogy használjuk, amikor támadás alatt (kétségek közepette) vagyunk. Ha nem merjük föltartani, mert nem hisszük, hogy meg tud védeni minket Jézus hite, akkor menekülésre fog készíteni bennünket az ellenség, ami azért nagy baj, mert hátulról nem véd semmi és így könnyen eltalál bennünket valamelyik nyíl vessző. A hívó élet egy nagyon kemény hit-harc!

1 Ti 6:12 **Harcold meg a hit nemes harcát**, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt. (vö. 1 Tim 1:18-19)

1 Kor 16:13 Vigyázzatok, **álljatok meg a hitben**, legyetek férfiak, legyetek erősek!

Ezt a harcot vívta **az epilepsziás fiú apja** is, aki nagyon jól rátapintott a lényegre, amikor így könyörgött Jézushoz: „*Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemben!*” (Mk 9:24) - És ez nyugodtan lehet a mi kérésünk is!

Fontos, hogy lássuk, hogy **két különböző dologról van itt szó**. Van egyfelől a hit, az isteni hit, ami *Jézus hite bennünk*, aminek a mértéke mindig ugyanaz. Ez nem változik. És van *a mi szubjektív hitetlenségünk*, ami ingadozik, ami ellen folyamatosan harcolnunk kell. Az életünk kihívásainak intenzitása is ingadozik. Nem a hitünkhöz kell Jézus segítsége, hiszen az rendben van, ha újjászülettünk, hanem a hitetlenségünk leküzdéséhez, hogy felül tudjunk kerekedni az éppen adódó problémán, kihíváson.

Példa: Nemrég a saját bőrömön tapasztaltam meg ezt a hit és hitetlenség közti küzdelmet (ld. fenti ábra). Egy hónappal ezelőtt egy egész napot töltöttünk együtt egy barátommal, akiről néhány nap múlva kiderült, hogy koronavírusos volt (a második hullám idején) már akkor is, amikor találkoztunk. Tünetei is lettek, mely tünetek egy része pár nappal később nálam is jelentkezett: kezdtem érezni, hogy elhagy az erőm, szédülök, és a mellkasom is szorít. Volt, amikor azt is éreztem, hogy mindjárt elborít a láz. Ám ekkor eszünkbe jutottak Isten gyógyulásra vonatkozó ígéretei és feleségemmel együtt, az ígéretekbe kapaszkodva, hittel imádkoztunk a tünetek elmúlásáért és a betegség visszahúzódásáért és szinte azonnal meg is szűntek a tünetek és jobban lettem. Több hullámban törtek rám ezek a tünetek, és volt (2x is), amikor azt éreztem, hogy egyszerűen nem tudok felülkerekedni rajtuk, nem tudom hinni, hogy Jézus bennem levő hite ezeknek a leküzdésére is bőven elegendő. A bennem levő hitetlenség kezdett túlnőni a problémán, nem tudtam feltartani a hit pajzsát. Ám a feleségem ekkor is rendületlen hittel imádkozott értem és én újra teljesen jól lettem. És azóta is jól vagyok, hála az Úrnak. Pedig sok családot látogattunk és sokak felé szolgálunk személyesen továbbra is a misszióban. Nagy tanulsága volt ez ennek a küzdelemnek, hogy bizony vannak helyzetek, amikor testvéri segítségre van szükségünk ahhoz, hogy leküzdjük a hitetlenséget.

Példa: Egyik lelkész barátom munkatársi csapatában az egyik házaspár családjában is felütötte fejét a COVID. Nem estek kétségbe, erősen álltak a hitben, megdorgálták a betegséget, Jézus nevében, és el is múlt minden tünet! Nekik is óriási hittapasztalás volt ez. Jézus neve tényleg minden név fölött való (Fil 2:9), még a „COVID” nevéénél is nagyobb és mi Krisztus hatalmát kaptuk meg a Szentlélek által (Lk 10:19)! Csak talán nem minden esetben merjük elhinni.

Példa: Nemrég, a harmadik, azaz legdurvább COVID hullám idején egy hívő roma asszony (Dzszeni) bekerült a félélves babájával a Heim Pál Gyermekkórházba, nagyon súlyos COVID tünetekkel. Kiderült, hogy a pici fél tüdejét már elpusztította a vírus és már a másik fél is félig leállt. Gyógyíthatatlan. – hangzott a diagnózis, sajnos a gyermeknek fél tüdővel kell élnie, feltéve, hogy meg tudnak még valamit menteni a másik féltüdejéből. Az anyuka teljesen összetört és kétségbeesésében az Úrhoz kiáltott. Rátette a kezét a pici mellkasára és így kérte Jézust, hogy gyógyítsa meg a gyermekét. És az elhalt tüdő azonnal beindult! Egy nappal később pedig már a másik fél tüdőben is csupán két gyulladt hörgő maradt és harmadnapra a pici állapota teljesen stabilizálódott. Óriási csoda!

A fenti példák és néhány bibliai Ige alapján még heleyesebb, ha azt mondjuk, hogy akkor történik csoda vagy imameghallgatás, ha *sikerül teljesen kizárni a hitetlenséget és csak az isteni hit érvényesül*.

Mk 11:23 Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj felj és ugorj a tengerbe! És **szívében nem kételkedik, hanem hiszi**, hogy a mit mond, megtörténik, meg lesz néki, a mit mondott.

Mk 5:36 Jézus pedig, amint hallotta, amit mondtak, azonnal ezt mondta a zsinagóga előjárójának: **Ne félj, csak higgy!**

Péld 3:5 **Bízz az Úrban teljes szívedből; a magad értelmére** [emberi hitére/racionalizmusára/hitetlenségére] pedig **ne támaszkodjál.**

Rm 4:20-21 [Ábrahám] Az Isten ígéletében **sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben,** dicsőséget adva az Istennek, ²¹ **És teljesen elhitte,** hogy a mit Ő ígért, meg is cselekedheti.

Jak 1:6-7 De **kérje hittel, semmit sem kételkedvén:** mert **aki kételkedik,** hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány. ⁷ Mert **ne vélje** az ilyen ember, **hogy kaphat valamit az Úrtól.**

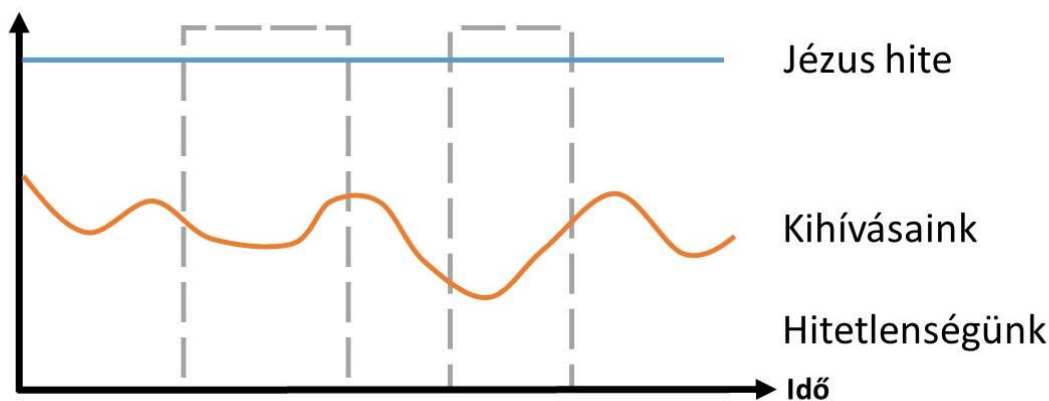
Zsid 10:22 Járuljunk hozzá igaz szívvel, **a hit teljes meggyőződésével** [semmi helyet sem hagyva a hitetlenségnek].

Tit 2:11-12 Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, ¹² amely arra tanít minket, hogy **tagadjuk meg a hitetlenséget.**

A hitetlenség bűn, azaz olyan, mint a kovász, amiből elég csak ici-pici is ahhoz hogy megerjessze, megrontsa az ételt. Ahogy a bűnből se engedhetünk be egy kis “adagot” az életünkbe a nélkül, hogy megrontson bennünket, úgy a hitetlenség legkisebb szikrájának sem adhatunk helyet a lelkünkben!

Rm 14:22-23 Te azt a hitet, amely benned van, **tartsd meg** az Isten előtt... **Aki pedig kételkedik...**, máris elítéltetett, mivel **nem hitből tette. Mert minden, ami nem** [csak?] **hitből származik, az bűn.**

Tehát az hit-diagram helyesen a következőképpen néz ki:

Vagy működésbe lép a hitetlenségünk és az elnyomja bennünk a hitet és legyőznek bennünket a kihívások vagy nincs hitetlenség és Jézus hite érvényesül bennünk és győzünk a kihívások felett. Valójában tehát nem *hitmélyítő* csendesetekre van szükség (a hitet nem lehet mélyíteni, növelni), hanem *hitetlenség-csökkentő* (vagy *hitetlenség-irtó*) csendesetekre, ahol azt gyakoroljuk, hogy hogyan vegyük föl a hit pajzsát, azaz megpróbálunk bátran hitből cselekedni, tenni dolgokat, megtagadva, leküzdve a hitetlenségünket (pl. betegeként imádkozunk, démonokat űzünk, kimegyünk beszélgetni nem hívőkkel a hitünkről stb.).

Ha a hit mértéke nem változik, akkor miért kérik a tanítványok, hogy „*növeld a mi hitünket*” (Lk 17:5)? Figyeljük, mit válaszol erre Jézus.

Lk 17:6 Monda pedig az Úr: Ha **annyi hitetek volna, mint a mustármag,** ezt mondanátok ennek az eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és **engedne nektek.**

Vagy ahogy Máté írja:

Mt 17:20 Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és **semmi sem volna lehetetlen nektek**.

Tehát nem a hit *mértéke*, hanem a hit *minősége* számít! A hiten nincs mit növelni, ha isteni hitről van szó (a kegyelemben és Jézus megismerésében kell növekednünk, vö. 2 Pt 3:18). Csak az számít, hogy emberi hitem van-e vagy isteni hitem, még ha mustármagnyi is. Pál ezt a hegyeket mozgató mustármagnyi hitet „teljes” hitnek (görögben „minden hit”) nevezi (1 Kor 13:2).

A kút hasonlattal élve, olyan ez, mintha a tanítványok azt kérték volna Jézustól, hogy növeld meg a vödörünk méretét, hogy ki tudjuk merni a vizet! Jézus pedig azt válaszolja, hogy nem a vödör mérete számít, hanem hogy van-e merítésre alkalmas (nem lyukas) vödörtök, még ha kicsi is az a vödör.

Júd 1:20 Ti pedig szeretteim, **építsétek fel magatokat szentséges hitetekben** [vagy “hitetek által”, vö. 1 Tim 1:4].

Ne a hitet építsétek, mert azon nincs mit tovább építeni, hanem ti magatokat építsétek a már bennetek levő hitben vagy hit által.

Nem véletlenül mondja azt Jézus a tanítványainak, hogy „*legyen isteni hitetek!*” (Mk 11:22). A Károli úgy fordítja, hogy „*legyen hitetek Istenben!*”, de itt egy birtokos szerkezet van, ami ugyan fordítható úgy is, hogy „*Istenben való hitetek*”, de sokkal valószínűbb, hogy Jézus *isteni*, Istentől jövő/való hitre gondolt, vagyis olyan hitre, ami neki volt, ami által a fügefa elszáradt és ami által Lázár is föltámadt (Jézus ugyanezzel a hittel imádkozott akkor is: „*Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem*”, Jn 11:41). Ezt a hitet kaptuk meg mi is az újjászületéskor!⁶

Gal 5:22 a lélek gyümölcse... a hit (vagy a *hűség*, görögben ugyanazt az egy szót használják mindkettőre).

Ez a hit ugyanúgy Isten/Jézus hite bennünk, mint ahogy a többi gyümölcs is Isten valamely tulajdonsága, jellemzője bennünk: a békesség Isten békessége, mely minden értelmet felülmúl (Fil 4:7; Kol 3:15), Isten szeretete van bennünk (Rm 5:5), Isten öröme (1 Tim 1:11; Zof 3 17), Isten jósága (Rm 2:4) stb. Tehát minden jó ajándék és tulajdonság ami bennünk van, a bennünk élő Krisztust tükrözi, vagyis ezek ugyanazok a tulajdonságok, amelyekkel Isten maga is bír.

A **tanítványok** az ő *hitetlenségük* miatt nem tudták kiűzni a néma és süket démont az epilepsziás fiúból (Mt 17:17, 20). Jézus nagyon keményen meg is feddi őket ezért: „*hitetlen és elfajult nemzetség! Meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek titeket?*” (Mt 17:17.) Az is kiderül, hogy ebben az esetben az írástudók megtévesztő tanítása, érvelése zavarta össze és bizonytalanította el őket a hitben (nem a tapasztalatuk, hiszen már túl vannak legalább egy meglehetősen sikeres ördögűző, gyógyító szolgálaton, vö. Mt 10:5-8):

Mk 9:14 És mikor a tanítványokhoz ért, nagy sokaságot látott körülöttük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak.

Vajon miket mondhattak nekik? “Csak nem képzelitek, hogy meg tudjátok gyógyítani ezt az epilepsziás beteget?” “Ilyet még mi sem tudunk megtenni, se a mi ördögűzőink!” “Kinek képzelitek magatokat?” “Csak nem képzelitek, hogy ti is ugyanazt tudjátok, mint a ti Jézusotok?” stb.

Az is világos, hogy nem az apa hitetlenségével vegyes hite miatt szabadult meg a fiú, hiszen, ha neki lett volna hite, a tanítványok is ki tudták volna űzni a démont csupán az apa hite alapján (ld. gutaütött testi-lelki meggyógyítása, ahol Jézus a barátok hitére tekintett, Mk 2:5). Ez alkalommal is Jézus hite az, ami szabadulást hozott!

6 Az jó kérdés, hogy miért szerepel a hit külön, lelki ajándékként is (1 Kor 12:9)? Ami azt feltételezi, hogy van, akinek több, nagyobb hit adatik az átlagnál. De ez nem áll meg az egyéb, hittel kapcsolatos bibliai Igék alapján.

Még maga **Jézus** sem tudott sok csodát tenni a szülővárosában az emberek *hitetlensége* miatt (Mt 13:58)! „*És csodálkozott/megdöbbent az ő hitetlenségükön*” (Mk 6:6)

Nem kizárt, hogy **Lázár sírjánál** is az őt gyászolókat hitetlensége miatt háborgott (a gör. szó jelentése: „méltatlankodik, megdorgál, elmarasztal”) és volt „felindult” Jézus az ő lelkében (Jn 11:33; 38).

Péter is a hitetlensége miatt kezdett el süllyedni, amikor Jézussal együtt a vízen járt.

Mt 14:30 látva a nagy szelet, megrémült; és amikor merülni kezdett, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem!

Pétért *a fizikai látása* bizonytalanította el. Amíg Jézusra nézett, járt a vízen. De amikor levette a szemét Jézusról és a „láthatókra” (a viharra) nézett, a fizikai érzékszerveire, a tapasztalataira, az emberi logikára figyelt, süllyedni kezdett. Tehát vagy teljes hit, vagy semmi. Nem lehet egyszerre Jézusra (és rajta keresztül a láthatatlanra) nézni meg a hullámokra is. Vagy az egyik vagy a másik. El kell döntsem, mire, kire figyelek, minek, kinek hiszek, mire, kire támaszkodva cselekszem.

Gondolhatnánk azt, hogy micsoda öncélú gyerekes játszadozás volt ez Péter részéről. Hogy jutott egyáltalán eszébe egy ilyen agyament gondolat, hogy hadd próbálja ki ő is a vízen járást?! Valószínű, hogy a többiek is bolondnak tartották. De Jézus nem így értékelte ezt a helyzetet. Nemhogy semmi szemrehányás nincs Jézus szavaiban, hanem egyenesen biztatja Pétert! „Ez az, Péter!” „Na végre!” „Gyere!” „Csak bátran!” (ld. Mt 14:29). És Péter vízen jár!

Példa: Egyik fiatal, életerős hívő barátomnak azt mondta egy neves specialista, miután alaposan megvizsgálta őt, hogy olyan gyenge a szíve és a csontozata, hogy sürgősen abba kell hagynia minden sportot, ha nem akar tolószékbe kerülni. A barátomnak el kellett döntenie, hogy kinek hisz, egy szakértőnek, aki látott valamit, vagy Jézusnak, akiről azt olvasta a Bibliában, hogy az „*Ő sebei által meggyógyultunk*” (Ézs 53:5). Félelemben és rettegésben akarja leélni az élete hátralevő részét vagy szabadságban és az Istentől való függésben. Az utóbbi mellett tette le a voksát és azóta is sportol, vízilabdázik, hegyet mászik és meglehetősen aktív életet él. Rendületlenül hiszi, hogy Isten „*végtelen bőséggel megtehet mindent azon felül is, amit kérünk, vagy amit el tudunk képzelni, a bennünk munkálkodó erő [hit, Szentlélek] szerint*” (Ef 3:20).

Péter jól indult. Hozott egy döntést, hogy Jézusban fog bízni és ugyanazt fogja tenni, amit Jézus. De idő közben meggondolta magát, megváltoztatta kezdeti döntését és úgy döntött, hogy inkább a szemeiben, a láthatókban fog bízni. Micsoda hangokat hallhatott belülről! „Ez örülség!” „Te nem járhatsz vízen!” „Nem félsz, hogy elsüllyedsz?” Mondhatnánk úgy is, hogy Péter csak a hit „elkezdőjeként” nézett föl Jézusra és nem a hit „bevégzőjeként” is (Zsid 12:2).

Példa: Egyik barátom gyermekét heteken, sőt hónapokon át gyötörte a magas láz, amit semmilyen gyógyszerrel, orvosi beavatkozással se sikerült levinni. Miután Isten gyógyításra vonatkozó ígéreteiről beszélgettem vele, ő hazament és imádkozott a gyermekéért, a kezét is rátéve, engedve Isten Szavának/ígéretének („*akik hisznek... betegekre teszik a kezüket és azok meggyógyulnak*”, Mk 16:18) és érezte is, amint a gyermeke teste kihűl a keze alatt! Nagyon örült! Ám másnap ismét felszökött a láza és ezért elkeseredett és nem imádkozott már újra érte (erőt vett rajta a csüggedés, hitetlenség), hanem kudarcként könyvelte el a helyzetet mondván, hogy hát ez sem működik. De működött! De az is meg van írva, hogy az „*imádságban állhatatosak legyetek!*” (Kol 4:2)

Példa: Egy másik közeli ismerősöm, hosszú tusakodás után, végre elhitte, hogy a depressziója démoni eredetű, hogy démoni befolyás (is) kapcsolódik hozzá és ugyancsak az Isten ígéretébe vetett hittel (pl. „*akik hisznek... az én nevemben démonokat űznek*”, Mk 16:17) hatalmat vett az őt gyöttrő démonok felett és elzavarta őket Jézus nevében. Ugyanígy tett a paráznaság szellemével is. Legnagyobb meglepetésére sokkal jobban is lett, még a paráznaság/pornó kísértése, kényszere is megszűnt, aminek szintén nagyon örült. Ám

pár hónap múlva újra megkísértette őt a paráznság és miután elbukott (pedig közel nem volt olyan erős a kísértés, mint az előtt, simán ellent tudott volna neki állni, elmondása szerint), a depresszió érzése is visszatért. Ám a helyett, hogy ismételten hittel parancsolt volna az őt újra megkörményező démonoknak („álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek”, Jak 4:7), elkeseredett és ő is bedobta a törülközőt mondván, hogy hát ez sem vált be. De hisz bevált! Csak ki kellett volna tartania (Kol 4:2)! Erre az esetre is igaz Pál kérdése: „*Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak? Ez a hitetés nem attól van, aki titeket hív.*” (Gal 5:7-8) Vagyis a hitetlenséget keltő, megtévesztő gondolatokat is el kellett volna utasítania.

Péter a hitből fakadó bátor kezdeményezéséért nem kap szemrehányást Jézustól, de a hitetlenségéért már igen! Súlyedni kezd („Ááá, ez mégsem működik!” – gondolhatta), „*Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadta őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedtél?*” (Mt 14:31). Egészen pontosan így szól a kérdés: „*Miben [/Kiben] kételkedtél?*” Vagyis: „Péter meg tudnád fogalmazni, hogy pontosan mi is az, ami elbizonytalanított téged abban, hogy fenn tudsz maradni a vizen, ha hiszel bennem?” A *kicsinyhitűség* itt valószínűleg *nagyon rövid ideig tartó hitet* jelöl⁷. Más esetek alapján azonban úgy tűnik, hogy a kicsinyhitűség azonos a hitetlenséggel, a valódi hit hiányával (Mt 6:30; 8:26; 16:8; Lk 12:28).

Példa: Egyik ismerősöm, egyetlen imára meggyógyult a pszichiátriailag, 2 gyógyszerrel is kezelt depressziójából, ami lényegesen csökkentette a munkaképességét. kb 4 órát tudott dolgozni, azt is piszok nehezen, dekoncentráltan, fáradtan. Miután imádkoztak érte, azonnal elmúlt minden depressziós tünet, a lelkében érezte, hogy meggyógyult. Anyuka, apuka ezt nem hitték el és ragaszkodtak hozzá, hogy ne hagyja csak úgy abba a gyógyszert és menjen szépen vissza a pszichiáteréhez. El is indult a dokihoz, pedig a lelke mélyén tudta, hogy erre már nincs szükség, nem kéne visszamenni. Ekkor „elé állt” az Úr/egy angyal(?), egy nagy fény jelent meg előtte és nem engedte, hogy bemenjen a dokihoz (azóta se tapasztalt ilyen jelenséget). Akkor nem egészen értette, hogy miért nem engedi Isten, hogy a dokihoz menjen, aki végül is csak kimondta volna a hivatalos diagnózist. Később értette csak meg, hogy azért nem mehetett vissza a dokihoz, mert a doki megingatta volna a frissen bimbózó hitét és arra még nem állt volna készen. A doki alapvetően cinikus volt a vallásos dolgokkal, biztos, hogy azt mondta volna, hogy ilyen nincs, ebből a betegségből nem lehet csak így meggyógyulni, ergo nem is történt gyógyulás. Ettől a támadástól óvta meg őt ilyen radikálisan az Úr. Tehát ebben az esetben Jézus még azt sem engedte meg, hogy az ismerősöm súlyedni kezdjen. Azóta 20 év telt el és a depressziónak nyoma sincs!

Vegyük észre, hogy Péternek ugyanolyan hitre volt szüksége ahhoz is, hogy Jézus kihúzza őt a vízből. „*Amikor súlyedni kezdett, így kiáltott: Uram, ments meg engem!*” (Mt 14:30) Gyakran elfelejtkezünk erről a mozzanatról. Pedig ez az a jelenet, amivel inkább tudunk azonosulni, mint a vízenjárással. Sokunknak csak akkor „jön meg”, válik aktívvá a hite, amikor úgy igazán súlyedni kezdünk. Ekkor tudunk igazán, szívből Jézushoz kiáltani. És át is éljük, hogy Jézus tényleg kiránt bennünket a csávából. Péternek ezzel a hitével nagyon könnyen azonosulunk, de kevésbé merünk olyan bátor, már-már vakmerő, de hitből fakadó lépéseket tenni, mint Péter.

Ábrahám története azért döbbenetes, mert neki teljesen sikerült legyőznie a hitetlenségét! Ezért lett minden hívő atyja:

Rm 4:18-21 reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, **aszerint, amint megmondattott:** így leszen a te magod. ¹⁹ És **hitében erős lévén**, nem gondolt az ő már elhalt testére, mintegy százesztendőös lévén, sem Sárának elhalt méhére; ²⁰ Az Isten ígéretében **sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben**, dicsőséget adván az Istennek, ²¹ És **teljesen elhitte**, hogy amit ő ígért, meg is tudja cselekedni.

Ábrahám nem a láthatókra nézett, nem az érzékszerveit követte, felülemelkedett a testtudatosságán. Emlékszünk? Ádám és Éva „*észrevették, hogy mezítelenek*”. Ábrahámról azonban azt olvassuk, hogy nem

⁷ Nem jelenthet „kis mértékű” hitet, hisz Jézus egy másik helyen azt mondja a tanítványainak, hogy ha csak olyan ici-pici, de valódi hitük volna is, mint egy mustármag, semmi sem volna lehetetlen nekik (Mt 17:20).

„vette észre”, hogy Sára 90 éves, ő meg 100. Nem törődött a fizikai valósággal, hanem úgy döntött, hogy Isten ígéreteit tekinti végső valóságnak! Tehát először elhitte, hogy Isten fog neki adni egy fiút vénségére. Amikor ez az ígéret, minden fizikai akadály ellenére beteljesedett, bizonyára még nagyobb lelkesedéssel és szenvedéllyel forgatta magában a többi ígéretet is a fiával kapcsolatban. Körülbelül 17 évig gondolkodott Isten, a fiára vonatkozó ígéretein, mire elérkezett ahhoz a ponthoz, hogy fel kellett áldoznia a fiát! Így mikor Isten azt kérte tőle, hogy áldozza fel Izsákot, akkor sem a fia halálán agyalt, nem az töltötte ki a gondolatait, hanem azon, hogy miként fogja majd Isten föltámasztani őt a halálból, hogy hű maradjon a még a fia halálán is túlmutató ígéreteihez. Az évek során Ábrahám számára még a fia fizikai halálánál is erősebbekké, valóságosabbakká váltak Isten ígéretei. Döbbenetes hit! Vagy mondhatnánk úgy is, hogy döbbenetes, ahogyan Ábrahámnak *sikerült teljesen leküzdenie a hitetlenségét* az Isten ígéreteinek komolyan vétele által! Az isteni hit tehát az, amikor annak ellenére kitartok amellett, amit Isten ígért, hogy pont az ellenkezőjét tapasztalom.

Ábrahám nem a láthatókra nézett, hanem a láthatatlanokra (2 Kor 4:18)! Akárcsak Mózes, aki kitartott, mert „*látta a láthatatlant*” (Zsid 11:27).

A böjt szerepe a hitetlenségünk leküzdésében

Jézus élete első nagy hitpróbájában azt mondja: „*nem csak kenyérrel (fizikai táplálékkal) él az ember, hanem minden Igével, ami Isten szájából származik.*” (Mt 4:4, vö. 5 Móz 8:3) Vagyis Isten Igéje ugyanolyan valóságos táplálék volt számára a pusztaiban, mint a kenyér! Olyannyira valóságos volt, hogy 40 napon át bírta fizikai táplálék nélkül! Az Atya szava, a vele való közösség táplálta és elégítette meg őt 40 napon át! És csak ezután éhezett meg (Mt 4:2). Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a testünk csak sok nap után kezd el valóban éhezni (és kezd el fölemészteni magát). Ezt megelőzően *nem az éhséggel* küzdünk, amikor böjtölünk, hanem *az ét-vágygal*, egy testi vágygal, amit hit és az Isten igéjével való táplálkozás által legyőzhetünk ugyanúgy, mint bármilyen más testi függőséget vagy vágyat.

A **böjt** (csakúgy, mint a Lélek általi ima, dicsőítés, hálaadás, bibliai igazságok megvallása) nem annyira a hitünk növelését szolgálja és nem is arra van, hogy Istent megpróbáljuk rávenni arra, hogy tegye meg, amit kérünk, amit egyébként már megígért, sőt már nekünk is adott Krisztussal együtt, hanem sokkal inkább a hitetlenség, azaz az emberi hitünk/hitetlenségünk leküzdését szolgálja! Megvonom a fizikai táplálékot, hogy rákapcsolódhassak az Isten láthatatlan, de ugyanolyan valóságosan tápláló Igéjére, ígéreteire, jelenlétére. Ezzel a lelki érzékenységet, látásomat erősítem, vagyis a hitetlenségemet csökkentem. „*Megsanyargatom a testemet és szolgává teszem*” (1 Kor 9:27), azaz kiiktatom a hitem működését, megélését blokkoló fizikai érzékelést, testtudatosságot, hogy a bennem levő krisztusi hit felszabaduljon, kibontakozhasson, hatékonyá legyen, „*hogy a te hited közössége hathatós legyen mindannak a jónak megismerésére, ami Krisztusért van bennünk*” (Filemon 1:6). Ebben segíthet az is, ha csukott szemmel imádkozunk, vagyis ilyen módon is blokkoljuk a fizikai érzékelésünket, vagy az ég felé nézve imádkozunk, kifejezve hogy nem a látható, természeti világra nézünk, hanem a láthatatlanra, a hit szemével.

Mikor lép működésbe a hitünk?

Amikor sülyyedni kezdünk. A hitünk soha nem válik hathatóssá, ha mindig próbáljuk elkerülni azokat a helyzeteket, ahol hitre lenne szükségünk. Ilyen gyakori helyzet lehet például egy betegség (ezzel találkozunk a legtöbbször mind az evangéliumokban, Jézus szolgálatában, mind a saját életünkben, én is ezért hozok ennyi betegséggel, gyógyulással kapcsolatos példát).

Könnyű úgy elmélkedni a gyógyulásról, a gyógyulásba vetett hitről, hogy mi magunk alapvetően makk egészségesek vagyunk. Egész más vérfolyásos asszonyként borulni oda Jézushoz és így megragadni hittel Isten gyógyulásra, gyógyításra vonatkozó evangéliumi ígéreteit! Mindig akkor válik igazán komoly kérdéssé, hogy miket ígért Isten a gyógyulásról, gyógyításról, az evangélium (a minden lelki áldás) részeként, amikor egy nagyon komoly betegséggel szembesülünk. Na ekkor nem lesz mindegy, hogy ismerjük-e az összes erre vonatkozó isteni ígéretet, biztatást és instrukciót (mint pl. a Jak 5:14-16) vagy sem! És ha ismerjük, hiszünk-e bennük, hiszünk-e Isten szavának vagy nagyobb, erősebb lesz bennünk a betegség tudatunk illetve a tanult, tudatlanságból fakadó vagy tapasztalati hitetlenségünk.

Példa: Egyik lelkész barátom is kórházba, intenzívre került a COVID miatt (a harmadik hullám idején) és a felesége, Szilvi is elkapta, de ő otthon maradhatott 2 gyermekükkel. Szilvit is, napokon belül, minden ereje elhagyta és rohamosan romlott az ő állapota is (szaglását, ízlését is elveszítette, komoly légzési nehézségei voltak, megállás nélkül köhögött, nagyon fájta a tüdeje). El se tudta képzelni, mi lesz, ha ő is kórházba kerül, ki fogja gondját viselni a gyerekeknek. Egy imaharcos-társa felhívta és arra bátorította, hogy dicsőítsen, hiszen Isten az ő népe dicséretei között lakozik (Zsolt 22:3)! Szilvi dicsőítést vezet a gyülekezetben, de eszébe se jutott, hogy ezt tegye. Ám a barátnője biztatására elkezdte a megmaradt erejével dicsérni az Urat. Órákon át tette ezt (énekelt, sírt, imádkozott), egyre több erőt kapva, míg végül teljes belső békesség szállta meg. Ekkor felkelt, hogy ebédet adjon a gyerekeknek. Ahogy kézbe vette a töltött káposztás fazekat, legnagyobb megdöbbenésére tökéletesen érezte az illatát! Meg is kóstolta és az ízét is érezte! És döbbenet tapasztalta, hogy a tüdeje sem fáj és a köhögése is teljesen elmúlt! A következő reggel pedig már a férje hívta őt a kórházból! Nála is elhárult az életveszély és ő is lényegesen jobban lett!

Kiterjesztve ezt az alapelvet más területekre is:

- Könnyű úgy elmélkedni Isten gondoskodásán és az abba vetett hiten, hogy alapvetően mindenünk megvan és nem nélkülöztünk soha úgy igazán.
- Könnyű úgy elmélkedni a megigazuláson, a megigazulásba vetett hitről, hogy mi magunk sohasem éreztük úgy igazán az erre való ráutaltságunkat, mert alapvetően jól érezzük magunkat a bőrünkben és soha sem küzdöttünk mások elfogadásáért, soha sem küzdöttünk kisebbségi érzéssel, elutasítottsággal, alacsony önértékeléssel stb.
- Könnyű úgy elmélkedni a Krisztusban nyert szabadságunkról, hogy soha nem voltunk börtönben vagy soha nem küzdöttünk semmilyen komolyabb függőséggel (pl. pornó, alkohol stb.) és alapvetően mindig is szabadnak, felszabadultnak éreztük magunkat.
- Könnyű úgy elmélkedni arról, hogy vajon van-e a hívőnek hatalma a démonok felett, ha mi magunk soha sem szembesültünk igazán közvetlen démoni befolyással, megnyilvánulással (magunk vagy mások életében). Egész más az, amikor „szembejön” velünk egy ilyen problémával küzdő ember!
- Könnyű úgy elmélkedni Isten jó alvásra vonatkozó ígéretein, hogy alapvetően mindig is jó alvók voltunk és soha sem volt komolyabb problémánk az alvással.
- stb.

Amíg nincs igazán tétje annak, hogy ismerjük-e Isten evangéliumi ígéreteit és valóban hiszünk-e azoknak, vagyis amíg nincs valódi krízis, valódi küzdelem, addig Isten ígéretei általánosak, elvontak, távoliak lesznek számunkra és arra se leszünk rákényszerülve, hogy használjuk a hitünket és nem is fogjuk megtapasztalni Isten/az evangélium erejét. És így ránk is igaz lesz az, amit Jézus az igen csak földhöz ragadt hitű vallási vezetőknek mondott: „nem ismeritek sem az írásokat, sem az Isten erejét” (Mk 12:24).

Az evangéliumot nem laboratóriumi körülmények között, nem az evangéliumi könyvekből nem a kényelmes, biztonságos, kiszámítható életünk négy fala között fogjuk tudni megérteni, hanem az életünk kríziseiben. És a hitünk is ezen kríziseink közepette fog működésbe lépni, feltéve, hogy ismerjük Isten, az adott élethelyzetre, küzdelemre vonatkozó evangéliumi ígéreteit.

„A világ nem a könyveidben és a térképeidben van, hanem odakint!” – mondja Gandalf zsákos Bilbónak, a kis hobbitnak.

Az evangélium jó hír a világ és az életünk összes rossz hírére nézve! De csak akkor lesz számunkra is jó hírré, ha sikerül hittel megragadnunk az evangéliumnak azt a vetületét, amely az éppen aktuális krízisre vonatkozik. Egy olyan mennyei Édesapánk van, aki bármit meg tud tenni, bármilyen problémát meg tud oldani. És mi gyermeki hittel, teljes bizalommal fordulhatunk hozzá bármilyen kérdésünkkel! Mint ahogy az egyik ismerősöm lánya tette ezt, amikor a szemébe sütött a nap: „Apa, szemembe süt a Nap. Csinálj már vele valamit!” Elhisszük, hogy ilyen bizalmi kapcsolatban vagyunk mi is a mi mennyei Édesapánkkal? „Apa, itt ez a probléma. Csinálj már vele valamit!”

A gyógyulásra visszatérve, tudhatjuk, hogy Isten egyértelmű ígéreteket tett erre vonatkozólag (a teljesség igénye nélkül)⁸:

Isten úgy mutatkozik be frissen megszabadított népnek, hogy „*én az Úr vagyok a te gyógyítód*” (2 Móz 15:26)

Zsolt 103:3 Aki megbocsátja minden bűnödöt, **meggyógyítja minden betegségedet.**

Ézs 53:4-5 Pedig **betegségeinket ő viselte**, és fájdalmainkat hordozta,... ⁵ És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és **az ő sebeivel gyógyultunk meg** (testileg-lelkileg).

Máté ezt az Ézsaiás-i próféciaát idézi Jézus egyik gyógyító, szabadító szolgálatáról szóló beszámolója után:

Mt 8:16-17 Az est beálltával pedig vittek hozzá sok ördögöst, és egy szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított minden beteget; ¹⁷ *hogy beteljesedjék*, amit Ésaías próféta mondott, így szólván: “Ő vette el a mi erőtlenségünket, és **ő hordozta a mi betegségünket**”.

Jézus kiküldi a tanítványait, hogy betegeket gyógyítsanak:

Mk 6:13 És sok ördögöt űztek ki, és **olajjal sok beteget megkentek és meggyógyítottak.**

Jézus megígéri, hogy akik benne hisznek (tehát nem csak az apostolok), ugyanazokat fogják tenni, mint Ő:

Jn 14:12 Bizony, bizony mondom nektek: **Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekeszem**; és nagyobbakat is cselekszik azoknál.

Mk 16:17-18 Azokat pedig, **akik hisznek**, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek... **betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.**

Mindezen Ó és Új szövetségi ígérek és evangéliumi beszámolók fényében Jakab a következőket írja:

Jak 5:14-16 Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úr nevében ¹⁵ És **a hitből való imádság megtartja** [szóddzó, ld vérfolyásos asszony “meggyógyulása”] **a beteget**, és az Úr felsegíti őt [egeirő]. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik neki. ¹⁶

⁸ Ezt bővebben kifejtem a „Mit kezdünk a betegséggel?” c. írásomban

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Mit%20kezdjünk%20a%20betegséggel.pdf>, Istenalma.hu).

Valljátok meg bűneiteket egymásnak és **imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok**: mert igen hasznos az igaznak buzgósságos könyörgése.

Pál a **gyógyítás ajándékáról** is beszél (1 Kor 12:9).

Mindez azt jelzi, hogy a betegségre is van megoldás Istennél, amit a gyülekezet közösségében vehetünk át, tapasztalhatunk meg, az Isten ígéreteibe vetett hit által. Mi, az egyház vagyunk Krisztus „teste” a földön, bennünk ölt testet, általunk nyilvánul meg ma Jézus a földön.

Ugyanolyan helyzetben vagyunk ma, mint Jézus tanítványai voltak, amikor Jézus a megdicsőülés hegyén volt. A mai helyzet előrevetítése volt ez az epizód. Az emberek, hasonlóan az epilepsziás fiú apjához, Jézushoz akarnak menni a problémájukkal (Mk 9:17), bármi legyen is az, de Jézus nincs itt, testileg, hanem fent van a „megdicsőülés hegyén”, azaz dicsőséggel megkoronázva ül a mennyben (a menny jelent meg ott a hegyen!). Csak mi, az ő tanítványai vagyunk itt, mi képviseljük Őt a földön. Tehát ha valaki Jézussal és az Ő gyógyító, csodatévő erejével, hatalmával szeretne találkozni, Jézus tanítványaihoz kell mennie (ld. Zsid 6:5, ahol a gyülekezetbe járók gyülekezeti tapasztalatáról van szó!).

A kérdés ma is az, hogy vajon mi, Jézus mai tanítványai tudunk-e segíteni az ilyen apáknak, hisszük-e, hogy ugyanazzal az erővel, hittel, hatalommal rendelkezünk, mint Jézus, a bennük Levő Szentlélek által vagy hagyjuk, hogy a hivatalos, intézményes egyház tanítása, teológiája (a tanult hitetlenségünk) elnyomja ezt a krisztusi hitet.

Vajon mit mond ma Jézus, látva azt, ahogyan reagálunk a betegségre? *“Óh, hitetlen és elfajult nemzedék!”* (Mt 17:17)? Csodálkozik a mi hitetlenségünkön és nem is tud sok csodát tenni közöttünk (Mk 6:5-6)? Vagy megdicsér minket: *“jól van jó és hű szolgálóm”,* csak így tovább (Mt 25:21)?

Mi a mi felelősségünk? Mire kell bátorítsuk azt, aki egy betegséggel fordul hozzánk segítségért?

1. **Hidd el, hogy Isten Igéje, az ő Szava ugyanolyan valóságos és hatékony orvosság** (valódi táplálék - Mt 4:4 és valódi fegyver - Ef 6:17), nem csak a lelked, hanem a tested számára is, mint a szintetikus gyógyszerek, amit ha hittel „beveszel”, hatni fog és meg fogsz gyógyulni tőle: *„Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd füledet beszédeimre! Ne téveszd szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén, mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek.”* (Péld 4:20-22).
2. **Ismerd meg Isten testi és lelki gyógyulással kapcsolatos evangéliumi ígéreteit** (ld. fent)!
3. **Hittel tedd magadévá ezeket az ígéreteket**: gyűjtsd össze, írd ki, tanuld meg és újra és újra hangosan valld meg őket, egyes szám első személyben (főként akkor, amikor a betegség tüneteit tapasztalod)!
4. **Tedd meg mindazt, amit Isten kér tőled a gyógyulással kapcsolatosan** (ha nincs a gyülekezetben olyan, akinek lenne gyógyítási ajándéka, akkor hívd magadhoz a gyülekezet véneit, kérdezd meg Istentől, hogy van-e lelki oka is a betegségednek, ha az egy bűn, akkor valld meg azt is, dicsőítsd az Urat...)!

Az tehát nem a mi felelősségünk, hanem a segítséget kérőé, hogy képes-e hittel párosítani Isten gyógyulásra vonatkozó evangéliumi ígéreteit (Zsid 4:2).

Mit mondjunk akkor, ha többszöri imádság és hosszabb idő után sem történik változás, gyógyulás?

Bátorítsuk arra, hogy kérdezze meg Istent, hogy mi akadályozza a gyógyulást, miért nincs imameghallgatás. Csak az Úr tudja kijelenteni, hogy pontosan mi az ok, én nem tudom, mert nem látok bele az illető szívébe, nem tudom, hogy mekkora benne a hitetlenség, nem látom át az élete mélyebb összefüggéseit stb. Lehetséges, hogy lelkigondozásra, a testi betegség lelki gyökereinek a feltárására is szükség van.

Példa: Volt egy asszony, aki hallókészülékkel tudott csak hallani. Egy csendeshétvégén kiderült, hogy hosszú évtizedek óta nem tud megbocsátani egy másik asszonynak. Miután sikerült megbocsátania, megjavult a hallása és nem volt többé szüksége hallókészülékre. A bűnön kívül sok más dolog is közrejátszhat egy-egy betegség kialakulásában: túlhajszoltság, testem kizsigerelése, rendszertelen, egészségtelen táplálkozás,

testmozgás hiánya, fel nem dolgozott traumák, érzelmek elfojtása, szorongás, félelem, stressz helytelen kezelése stb.

Mi van azokkal, akik hittel kérik a gyógyulást és Isten mégsem gyógyítja meg őket. Nem fogják vádolva érezni magukat, - hangzik a gyakori vád, t.i. hogy nincs elég hitük, amikor hallják a mi hit általi gyógygyógyulásunkról szóló bizonyágtételünket? Nem helyezünk ezzel rájuk egy olyan terhet, ami még jobban le fogja őket nyomni? Nos, ugyanilyen akut kérdés az is, hogy mit mondunk azoknak, akik nem tapasztalják a Krisztusban való szabadságot az életükben, akik nem tapasztalják Isten gondoskodását, akik nem tudnak szabadulni egy megkötözöttségből, függőségből, akik nem tudnak győzelemet aratni a bűn, depresszió felett, akik álmatlansággal küzdenek, nem tudnak nem függeni mások véleményétől stb. Vajon ők nem nem fogják lenyomva, vádolva érezni magukat, amikor hallják az ezekből való, hit általi, szabadulásokról szóló bizonyágtételeket?

Nem tehetünk mást, mint hogy továbbra is arra biztatjuk őket, hogy higgyenek az evangéliumban! Ismerjék meg, tegyék magukévá és higgyék el Isten az ő konkrét küzdelmükre vonatkozó evangéliumi ígéreteit! Nekik maguknak kell megtanulniuk hitben járni.

„Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Lélekből lelkesen kérni taníts!”⁹

A „keressétek először” alapelv

Ezt lehet, hogy sokkal korábban kellett volna említenem, hiszen elképesztően fontos. Jézus egy nagyon fontos alapelvet fogalmaz meg, ami a gyógyulással kapcsolatban is érvényes:

Mt 6:33 Keressétek először Isten országát, és az ő igazságát; és ezek mind ráadásul megadatnak nektek.

Minden a helyes fókuszon múlik. Vagyis figyeljünk arra, hogy a fókuszunk *ne a minden egyében* legyen, ami pl. lehet a gyógyulás is. Nem kérdés, hogy Isten szeretne gondoskodni rólunk és nekünk akarja adni a minden egyebet, de nem szabad elfelejtenünk, hogy ez csak a ráadás. Az igazi és legfőbb ajándék az az **Isten országa/uralma és az ő igazsága**, azaz a megigazulás (gör. *dikaioszüné*). Sokan szeretnének meggyógyulni és ezért rengeteget könyörögnek is Istenhez, de közben nem keresik, nem értik és nem is nagyon foglalkoznak sem Isten országával, azaz Isten az egész világra vonatkozó kozmikus tervével (amelyben minden hívőnek meg kellene találnia a helyét), sem Isten igazságával, azaz a hit általi megigazulással. Anélkül könyörögnek a minden egyébért, beleértve a gyógyulást is, hogy megigazultság tudatuk lenne. És sok esetben ezért nem tudnak meggyógyulni, megszabadulni, mert belülről, a lelkük mélyén nem gyógyultak még meg, azaz nem tapasztalják a megigazulás mindent átformáló erejét, azaz nem hiszik, nem tették még magukévá az evangélium magvát; illetve nem tudják értelmezni a saját életüket, szerepüket sem Isten kozmikus tervében (ld. istenalma.hu) s ezért keresztyénként is céltalanul vagy céltévesztésben élnek.

Ha nem vagyok a helyemen, a nem rendeltetésszerű működés előbb-utóbb kiégéshez és testi tünetek, betegség megjelenéséhez fog vezetni. Ha nem értem a megigazulásról szóló evangéliumot és nem tudok megnyugodni Isten tökéletes, feltétel nélküli elfogadásában, szeretetében, a félelem, szorongás, szűgyen, bűntudat folytató érzése ugyancsak testi tünetek megjelenéséhez vezethet.

Szóval mit keresel először, Isten országát és az ő igazságát vagy (csupán) a gyógyulást? Az utóbbi nem adatik az előbbiektől, hiszen az utóbbinak is csak az előbbiektől együtt van értelme.

⁹ 479. ének, Református Énekeskönyv.

További fontos alapelvek a hitben járáshoz

1. Ne próbálj úgy cselekedni, mintha előrébb tartanál a hitben, mint ahol éppen tartasz. Ha bizonytalan vagy egy dolog felől és még nem tudod hinni, hogy az is megtörténhet, ne tégy úgy, mintha hinnéd, mert könnyen megütheted a bokádat.

Példa: Szedjek-e gyógyszert egy adott betegségre vagy elég csak hittel imádkoznom Jézushoz gyógyulásért? Ha nincs hited a gyógyulásra, inkább vedd be a gyógyszert és hívd az orvost! Ne szimulálj hitet! Ne csináld azt, hogy nem veszed be, mondván hogy te hiszel, ha a szíved mélyén nem tudsz hinni, mert akkor könnyen bele is halatsz abba a betegségbe, ld. kemó vagy nem kemó rák esetén, vagy csak hit?

2. Légy kitartó! Ne add fel! „Tusakodjatok a hitért!” (Júd 1:3). Ne hagyj, hogy a körülötted levő testvéreid hitetlensége vagy a saját negatív tapasztalatod eltántorítson a hittől, a hitben való kitartástól!

Példa: Vegyük azt a helyzetet, hogy több család azonos korú gyermekei biciklizni tanulnak. A gyerekek persze elesnek és be is ütik a térdüket. Van olyan család ahol ötször is megpróbáltatták a gyermekkel a biciklizést, de mind az öt alkalommal eldőlt és nagyon megütötte magát, még vérzett is a térde. Ezen tapasztalatok után a családok arra a következtetésre jutnak, hogy lehet ugyan, hogy vannak olyan különleges adottsággal rendelkező gyerekek, akik meg tudnak tanulni biciklizni, de sajnos a mi gyermekeinknek ez a képesség nem adatott meg, úgy tűnik ők nem fognak tudni megtanulni biciklizni soha.

De hisz tudjuk hogy, ha csak egy gyermeknek nincs súlyos idegrendszeri vagy fizikai sérülése, akkor meg kell tudni tanulnia biciklizni, mert ott van benne ez a teremtettségbeli képesség. Csak kitartás és idő kérdése, hogy megtanuljon.

Ugyanígy van a hittel is. Egyrészt Jézus hite van bennünk és ő azt mondta, hogy minden lehetséges annak, aki hisz. Másrészt adott nagyon komoly ígéreteket is, például a gyógyulásra, szabadulásra, Isten gondoskodására vonatkozóan, amik hit által lehetnek a mieink és teljesülnek be az életünkben. Mindannyiunknak meg kell tanulnunk ebben a jézusi hitben járni. Ne számítsunk arra, hogy az újjászületésünk után rögtön minden kérésünk, ami Isten akarata szerint való, és amit hittel kérünk, teljesülni fog. Vagy hogy azonnali ima-meghallgatásokat fogunk tapasztalni folyamatosan. Lehet, hogy az elején tizből egyszer fog megtörténni az, amiért hittel könyörgünk. De ez az arány idővel javulni fog, ha nem adjuk fel és kitartunk a hitben járás tanulásában és a hittel való könyörgésben. Mindannyian meg tudtunk tanulni biciklizni és mindannyian meg tudunk tanulni hinni, hitben járni és meg tapasztalni ez által is Isten valóságát és a hitből való imádság erejét.

1 Jn 5:4 [Ez] az a győzelem, ami legyőzte a világot: **a mi hitünk.**

Júd 1:20 Ti pedig szeretteim, **építsétek fel magatokat szentséges hitetekben,** imádkozván a Szent Lélek által.

3. Vannak ugyan a Szentírásban olyan részek, amik beszámolnak arról, hogy valaki valamiért beteg maradt. Három ilyen rész van az újszövetségben (Pál maga is beteg maradt, miközben betegeket gyógyított, 2 Kor 12:9; Trofimuszt is „betegem hagyta”, 2 Tim 4:20 és Timóteust sem gyógyította meg, 1 Tim 5:23. Ám ezek mind úgynevezett leíró részek. Tehát nem iránymutatás, nem parancs, nem előírás az, amit itt olvasunk, hanem pusztán annak leírása, hogy egyes emberek betegek maradtak valószínűleg annak ellenére, hogy imádkoztak ők is és mások is a gyógyulásért.

Ezzel együtt fontos látnunk azt is, hogy akárhányszor felvetődik, kimondva vagy kimondatlanul az ÚSZ-ben az a kérdés, hogy mitől függ a gyógyulás, szabadulás, mindig arról van szó, hogy a mi hitünktől és nem az Isten/Jézus akaratától.

Mk 9:23 minden lehetséges a hívőnek.

Apcsel 8:37 Ha teljes szívből hiszel, megtörténhet.

Egy helyen merül fel csupán annak a kérdése, hogy vajon Jézus akarja-e, hogy valaki meggyógyuljon.

Mt 8:2 Eljött egy belpoklos, leborult előtte, mondván: Uram, **ha akarod, megtisztíthatsz engem.** ³

Jézus azonban itt is *igennel* válaszol a leprás kérésére:

Mt 8: 3 És kinyujtván kezét, megérintette őt Jézus, mondván: **Akarom, tisztulj meg.** És azonnal eltisztult annak poklossága.

A kánaáni asszony talán az egyetlen olyan ember, akinek a kérését nyíltan, sőt nyersen visszautasítja Jézus.

Mk 7:26-27 És kérte őt [az asszony], hogy űzze ki az ő lányából az ördögöt [azaz gyógyítsa meg]. ²⁷ Jézus pedig monda neki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg: Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.

Jézus itt "üdv történeti alapon" tagadja meg az asszony kérését ("*előbb a fiak elégíttessenek meg*"), azaz Jézus első sorban a zsidó nép helyreállításáért küldetett. A pogányokat majd a helyreállított Izráel által fogja "meggyógyítani", egy következő "körben" (Mt 15:24). Ám végül mégis csak teljesíti az asszony kérését, amikor rendkívüli hitről tesz bizonyosságot:

Mk 7:28-29 Az pedig felele és monda néki: úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékaiból. ²⁹ Erre monda néki: E beszédedért, eredj el, az ördög kiment a te leányodból.

Egy másik esetben Jézus kérdez meg egy 38 éve beteg embert, hogy vajon ő meg akar-e gyógyulni (Jn 5:6)? A szülőfalujában is *akart volna* gyógyítani Jézus, de a rokonai hitetlensége miatt nem tudott *sokakat* meggyógyítani, megszabadítani:

Mk 6:5-6 Nem is tudott ott semmi csodát tenni, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk vetve kezeit. ⁶ És csodálkozott az ő hitetlenségükön.

Jézus ugyan nem gyógyított meg mindenhol minden beteget, amerre járt, de **mindenki, aki Jézushoz ment és ezáltal hitet gyakorolt, meggyógyult.** Jézus senkit sem utasított vissza azzal, hogy hát a te esetedben nem ez az Isten akarata.

Ugyanilyen rendíthetetlen, vakmerő, kételkedés nélküli isteni gyógyító szándékba vetett hitről tesz bizonyosságot Naámán izraeli szolgálólánya is:

2 Kir 5:3 Ezt mondta az ő asszonyának: Bárcsak az én uram szembe lenne (találkozna) azzal a prófétával, aki Samariában van (Elizeussal), ő **kétségtelenül meggyógyítaná** őt a belpoklosságából!

Honnan tudta a lány, hogy Isten meg akarja gyógyítani még ezt a pogány hadvezért is, Isten népe ellenségét? Micsoda "gyógyító" Isten-kép! Micsoda gyermeki hit! Mert a mi mennyei Édesapánk meggyógyítja a betegeket, Ő már csak ilyen. És Ő semmit nem változott!

4. Nem kényszeríthetem rá a hitemet senkire! Tudomásul kell vennem, el kell fogadjam, hogy nem mindenki tart ugyanott hitbelileg, ahol én. Erre mindig tekintettel kell legyek és türelmesnek kell lennem azok iránt, akik kételkednek (Júd 1:22) és nem tudnak ugyanabban a helyzetben (még) hitből cselekedni.

Példa: A mostani koronavírus idején mi ugyanúgy jártunk és járunk családokhoz, bibliaórát tartani, beszélgetni, engedve az Ige intésének: „*el nem hagyva az összegyülekezést*” (Zsid 10:25). Persze ha valaki tart a fizikai találkozástól, azt is tudomásul vesszük és online próbálunk kapcsolatot tartani vele, nem ítélgetve a hitét, ld. Rm 14. De nem hagyjuk, hogy mások gyengébb hite vagy félelme ránk ragadjon.

„1538. október 21-én Martinus Luther doktor nyilvános értelmezést mondott a templomban, és igencsak megpirosgatta mindazokat, akik megrémültek, amikor lábra kaptak a pestisről szóló mendemondák és lármák. Így szólt: – Az Úrban kell vigasztalódni, benne kell bízni, *s mindenki a maga foglalatosságában igyekezzék, és maradjon is meg abban. És ha felebarátjának segítségére, támaszra van szüksége, senki tőle meg ne vonja magát.* Ne féljünk a haláltól annyira mód felett, mert megragadtuk az élet igéjét és az Urat magát, aki mivégettünk erőt vett a halálon.”¹⁰

5. Az „*imádkozzatok egymásért*” alapelv. Ez talán a legfontosabb! Van olyan súly, amit nem tudunk egyedül felemelni. Vannak olyan terhek, próbák, kísértések, amelyekben **nem harcolhatok egyedül**, szükségem van harcostársakra, azaz olyan testvérekre, akik hittel imádkoznak érttem. A tapasztalat azt mutatja, hogy vannak helyzetek, amikor egyszerűen nincs lelki sem fizikai erőnk már arra sem, hogy magunkért hittel imádkozzunk, vagy hogy higgyük, hogy Isten minket is meg tud és meg akar gyógyítani. Ilyenkor elképesztően sokat jelent pl. a felségem erőteljes, hitből fakadó imádsága és más hívő testvérek bevonása. Nem egyszer fordult már meg a reménytelennek tűnő egészségi állapotom, meglepően rövid idő alatt, amikor a feleségem és mások is elkezdtek könyörögni a gyógyulásomért, pl. a covid harmadik hulláma idején, ami bennünket, különösen engem is el akart sodorni. Óvakodjunk attól, hogy elkövessük a „**kegyes cserbenhagyás**” bűnét! Óh, hány ilyen esetről hallottam, amikor hitben „érett” testvérek képesek voltak azt mondani a szenvedő testvérüknek, hogy „biztos azért nem gyógyulsz meg, mert nincs elég hited”! A helyett, hogy bajtársként mellé álltak volna és valóban fölvetették volna a testvérük terhét, mint ahogy azt a gutaütött barátai tették. Jézus pedig „látta azok hitét”, hisz a béna már annyira béna volt, hogy nem is tudott hinni. Segítsünk egymásnak a hitben is! Ezt is tanulnunk kell! Ne szégyelljünk segítséget kérni és ne hezitáljunk, ha oda kell állnunk valaki mellé, akár hosszú időn át is!

6. Úgy tűnik, hogy **számít az is, hogy hányan imádkoznak** egy betegért. „*Imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok! Mert nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.*” (Jak 5:16). Hát még sok igaz emberének!

Példa: Ezt tapasztaltuk meg egyik ismerősünknel (Lajos), akit szó szerint a halál torkából (a covidos betegekkel teli intenzív osztályról) imádkoztunk vissza egy több száz emberből álló imalánc által. A gyulladást jelző értékei egyszer csak elkezdtek csökkenni és pár nap múlva már haza is engedték őt a kórházból. Egy másik ismerősünket (Ibolya) is sok hívő testvér kitartó könyörgése hozott vissza az intenzív osztályról, aki ráadásul cukros, magas vérnyomása is van és 74 éves! Ő még közben meg is tért, ami talán még nagyobb csoda! És ez csak kettő a mostanában, a covid 3. hulláma idején történt csodálatos imameghallgatások közül!

¹⁰ <https://www.evangelikus.hu/luther-es-jarvanyok>.

A hit árnyoldala

Nem nagyon szeretünk hallani a szenvedésről. Ám Isten azt mondja, hogy fel kell készülnünk arra, hogy a hitünk következményeként megtapasztalt csodákkal együtt meg fog jelenni vagy felerősödni a szenvedés is az életünkben. Ahogy Jézusnak szenvednie kellett a hitéért, úgy nekünk is szenvednünk kell. Ha hiszünk és elkezdünk következetesen, bátran és kitartóan hitből élni és lépni, az nem fog tetszeni sem a *világnak*, sem a *vallásos embereknek* és egyházi intézményeknek, sem pedig az *ördögnek*. Óriási ellenállásra kell számítanunk mindhárom irányból. Ez a hit egyik várható következménye. Tehát nem csak bolondnak fognak nézni a hitünkért (1 Kor 2:14), hanem üldözni is fognak.

Fil 1:29 Mert nektek adatott a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Őbenne, hanem **hogyan szenvedjétek is Őérte.**

Jel 2:10 Semmit ne félj a rád váró szenvedésektől! Íme, az ördög börtönbe fog vetni néhányat közületek, hogy próbára tegyen, és tíz napig tartó nyomorúságotok lesz. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

A vakon született meggyógyítása (Mk 8:22-25) nagyon jól bemutatja azt, hogy mire számíthatnak azok, akiknek megnyílik a (lelki) szemük Isten természetfeletti valóságára. Bizony könnyen lehet, hogy ki fogják őket penderíteni a gyülekezetből. Ha ugyanis felnyílik a szemünk Isten, az Ő Szentlelke által közvetített valóságára, egy olyan erőterbe kerülünk, amivel az intézményes vallás nem tud mit kezdeni, nem tudja befogadni azt s ezért csípőből elutasítja, megveti, egyenesen veszélyesnek titulálja ezt az erőteret, bennünket pedig „forrófejű fantáztáknak”¹¹. Hiszen azonnal felismeri benne annak a veszélyét, hogy ez bizony könnyen szétfeshítheti a vallásos rendszer kereteit, és megsemmisítheti mindazt, ami csupán emberi, testi, természeti. És ha ez megtörténik, akkor oda a hatalmuk és a tekintélyük. „*Mert a test a Lélek ellen tusakodik és a Lélek a test ellen. Ezek egymással ellenkeznek.*” (Gal 5:17). Az intézményes, hivatalos egyház mindig is üldözte az igazán felébredt, valódi lelki látással bíró híveket, mint pl. Luther Márton. Ma sincs ez másként. De pont ez által az üldöztetés, kirekesztés által fognak egymásra találni és élő gyülekezetté, közösségekké szerveződni ezek a felébredt, valódi lelki látást nyert emberek, ami ugyancsak a Szentlélek munkája.

Adódhatnak olyan helyzetek, időszakok is, amikor meg kell szakítanunk vagy kerülnünk kell a nem hívőkkel/nem valódi hittel rendelkezőkkel való szorosabb kapcsolatot, lelki közösséget, mert az már az Istennel való kapcsolatunkat veszélyezteti: „*Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában... azért menjétek ki közülük és szakadjatok el.*” (2 Kor 6:14).

A „már, de még nem” feszültsége

Kétféle csoportja van a hívőknek:

Zsid 11:33-40 Ezek hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltatottak, **ígéreteket nyertek el**, oroszlánok száját tömték be, **34** tűz erejét oltották ki, kard életől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hősszé, idegenek seregeit futamították meg. **35** Asszonyok feltámadás révén visszakapták halottaikat. **Másokat** viszont megkínóztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük. **36** Ismét mások megszegyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. **37** Megkövezték, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak nélkülözve, nyomorogva, gyötörődve azok, **38** akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld hasadékaiban. **39** És mindezekben, noha hit által Istentől jó tanúbizonyságot nyertek, **nem teljesült be az ígéret**, **40** mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.

¹¹ Egy lelkész ismerősöm felesége nevezte így a mártírokat!

Mindkét csoportban hithősök vannak. Az első csoport tagjai az által váltak hithősökké, hogy rendületlenül hittek Isten ígéreteiben és ezen ígérek egy része be is teljesedett az életükben: óriási csodákat, csodálatos gyógyulásokat, szabadulásokat éltek meg Istennel. A másik csoport tagjai pedig az által váltak hithősökké, hogy mindvégig, rendületlenül kitartottak Isten mellett, annak ellenére, hogy nem éltek át óriási csodákat és nem szabadultak meg a szenvedéstől a földi életükben. Ha megkérdeznék, hogy melyik csoportba szeretnének tartozni, egészen biztos, hogy az elsőt választanánk. Ki akar szenvedni? Ki ne akarna csodákat megtapsztalva élni? Ám a kijózanító valóság az, hogy továbbra is ez a két csoport létezik. Annyival árnyaltabb talán a kép, hogy mindannyiunk életében egyfajta kettősség tapasztalható vagyis egyaránt számíthatunk csodákra és üldöztetésre. Az egyik nincs a másik nélkül. Éért könyörög Pál is:

Fil 3:9-11 a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján, **hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést**, hasonlóvá lévén az ő halálához, hogy valamiképpen eljussak a halottak közül való feltámadásra.

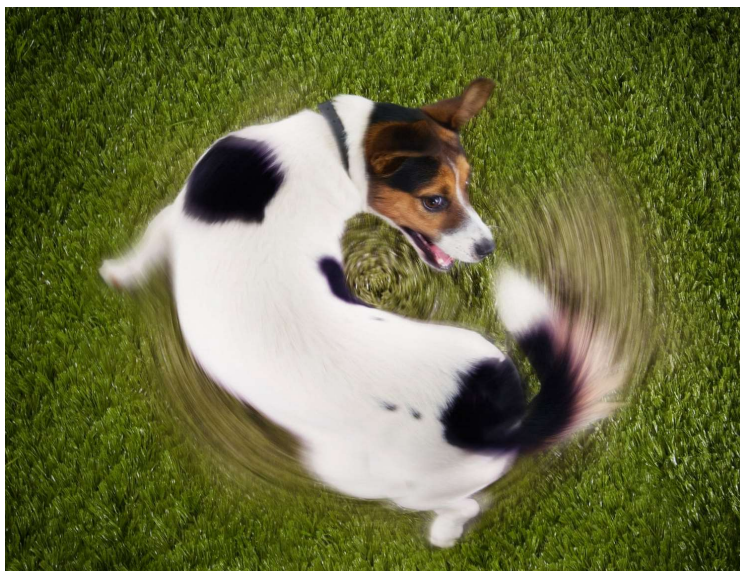
Jézus egyfelől megígérte, hogy akik őbenne hisznek, ugyanazokat a csodálatos tetteket fogják végrehajtani (a feltámadás ereje és bizonyítéka), amiket ő is tett (Jn 14:12, Mk 16:17-18), de azt is megígérte, hogy ennek ugyanolyan szenvedés, üldöztetés lesz az ára, mint amiben neki is része volt (Jn 15:20). Ez a már de még nem feszültsége. Már igen is megtapsztalhatunk valamit (nem is keveset) az eljövendő világ csodálatos erőmegnyilvánulásaiból (Zsid 6:5), Isten elképesztő ígéreteinek beteljesedéséből, de a java még hátra van! Az ígérek egy jó része majd csak az újjáteremtéskor fog beteljesülni, az új, dicsőséges testben való feltámadásunkkor a Szentháromság Istennel való kapcsolatunk kiteljesedésével. Óh de várom már ezt a pillanatot!

Zsid 12:1-4 Annakokáért mi is, akiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkönyékező bűnt, **kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért.** ² **Nézzén a hitnek fedelmére és bevégezőjére Jézusra**, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült. ³ Gondoljátok meg azért, hogy ő ilyen ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, **hogy el ne csüggedjete, lelkeitekben elalélván.**

Mit higgyünk?

Azt, hogy már minden a miénk a bennünk lakó Szentlélek által! Egyetlen legfőbb életcélunk: Isten már nekünk adott, belénk helyezett áldásainak, ajándékainak a kibontása! Bármilyen kérünk Istentől, Ő azt válaszolja: „Már a tiéd! Már megkaptad. Hidd el!” A hit valójában csupán láthatóvá, kézzelfoghatóvá teszi a láthatatlant.

Sok hívő éli úgy az életét, mint egy **a farkát kergető kutya**¹². Olyanokért ostromolja Istent és a mennyet, ami már az övé. Nem tud megnyugodni Isten áldásaiban, ajándékaiban, nem tud igazán hálás lenni ezekért, hanem folyamatosan ezekért küzd, könnyörög, tusakodik.

Pedig Isten egyértelműen megmondta, hogy Krisztusban már mindent megkaptunk.

Rm 8:32 Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, **hogyne ajándékozna Vele együtt mindent minekünk?**

„Uram, légy velem! Ne hagyj el! Áldj meg engem! stb.” – imádkozzuk. Ez hitetlenség, hiszen Isten megígérte, hogy velünk van folyamatosan (Mt 28:20), nem hagy el bennünket és már mindennel megáldott minket (Ef 1:3). „Uram, kérlek, adj hitet!” – mondjuk egy-egy nehéz helyzetben. De hisz már ezt is megkaptuk, még hozzá Jézus hitét (ld. fentebb). Ennél többet, jobbat nem kaphatunk! „Uram, adj erőt!” De hisz az erő, szeretet, józság Lelkét kaptuk (2 Tim 1:7) és tudjuk, hogy *„mindenre van erők a Krisztusban, aki megerősít minket”* (Fil 4:13). Amikor étkezések előtt imádkozunk a terített asztal körül, nem azért szoktunk imádkozni, hogy Isten adja nekünk az asztalon levő finomságokat, hanem hálát adunk Neki az ételért (pl. „Aki ételt, italt adott, annak neve legyen áldott...” „Köszönjük néked, óh jó Urunk, hogy adtál ételt, italt nekünk...”).

A Szentlelket éppen azért kaptuk, hogy megismerhessük azokat az elképesztő, lélegzetelállító ajándékokat, amiket Istentől és Istenből kaptunk Krisztusban.

1 Kor 2:9-10, 12 Amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott és ember szíve meg sem gondolt, azokat készítette el Isten az őt szeretőknak. ¹⁰ **Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által...** **12** Mi pedig nem e világ lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; **hogyan megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.**

¹² Ez az illusztráció Andrew Wommacktól származik.

2 Pt 1:3 Mivelhogy **az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket**, a mi az életre és kegyességre való.

Ef 1:3 Áldott legyen az Isten, és a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki **megáldott minket minden lelki áldással** a mennyekben a Krisztusban.

Mondhatnánk úgy is, hogy Krisztusban minden mennyei áldást megkaptunk, melyet a bennünk levő Szentlélek bont ki számunkra az életünk során, hit által. Vagyis a bennünk levő hit által kapcsolódunk össze a Szentlélekkel, aki közli velünk a már nekünk ajándékozott, már bennünk lévő mennyei áldásokat, jókat¹³.

Jak 1:17 Minden jó adomány és **minden tökéletes ajándék** felülről való, és **a világosságok Atyjától jön le** (letöltődik, mint egy fájl a szerverről, folyamatos jelen idő!), akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.

Filemon 1:6 Hogy a te hited közössége/megosztása hathatós (hatékony, működő) legyen **mindannak a jónak megismerésében, ami** Krisztusban/Krisztusra nézve **bennünk van**.

Vétek volna bármennyi időt is másra pocsékolni, ebben a rövidke életben, minthogy kibontsuk, azaz a gyakorlatban, az adott élethelyzetünkre vonatkozólag átvegyük, felfedezzük ezeket az elképesztő ajándékokat! Ehhez persze tudnunk kell azt, hogy mi mindent ígért és adott nekünk az Atya konkrét élethelyzetekre vonatkozólag!

2 Pt 1:4 Amelyek által **igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket**; hogy azok által isteni természet [Szentlélek] részeseivé legyetek.

Erre utalhatott Jézus is a Samáriai asszonnyal folytatott beszélgetésben is:

Jn 4:13-14 Mindaz, aki ebből a vízből [kútból] iszik, ismét megszomjazik: ¹⁴ Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjazik; **hanem az a víz, amelyet én adok neki, örök életre buzgó víz forrása lesz őbenne**.

Ugyanerről beszél a nagy ünnepen:

Jn 7:38 Aki hisz én bennem, amint az írás mondta, **élő víz folyamai ömlenek annak belsejéből**. ³⁹ Ezt pedig a Lélekről mondta, amelyet a benne hívők fognak venni.

Sokkal **könnyebb vizet meríteni egy kútból, mint kutat ásni** azért, hogy vizet nyerjünk. Sok keresztyén mégis kútásásra fordítja az erejét ahelyett, hogy hit által vizet merítene a már megásott kútból és mind magát, mind másokat is megelégtene ezzel a vízzel. Mi már megkaptuk a Szentlelket! Mi már ilyen kútfőkké, élő vízű forrásokká váltunk! Bennünk van egy kiapadhatatlan vízforrás! Meg kell tanuljunk meríteni belőle a hit vödrével!

Jn 14:16-18 És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek, hogy **veletek maradjon mindörökké**, ¹⁷ Az igazságnak ama Lelkét... **mert nálatok lakik, és bennetek marad**. ¹⁸ Nem hagylak titeket árvául.

Folyamatosan buzog föl bennünk az élő víz, hacsak el nem tömítjük ezt a forrást. Nem véletlenül figyelmeztet Pál, hogy „*meg ne oltsuk*” (1 Kor 14:), se „*meg ne szomorítsuk*” (Ef 4:30) a Szentlelket. Soha nem hagy el minket a Szentlélek, de megszorodik, visszahúzódik.

Amikor ez megtörténik, nem az a megoldás, hogy elkezdünk buzgón könyörögni Istenhez bizonyos áldások újbóli megadásáért (pl. a Lélek gyümölcseiért), hanem az, hogy elkezdünk könyörögni azért, hogy Isten mutassa meg, hogy *mivel dugítottuk el a bennünk levő forrást*, azaz miért nem áradnak az életünkben az

¹³ Ld. minderről bővebben a „[Csillagkapu az ÓSZ-ben?](http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmanyok/Csillagkapu%20az%20OSZ-ben.pdf)” c. írást

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmanyok/Csillagkapu%20az%20OSZ-ben.pdf>, Istenalma.hu).

áldások! Nem Isten vonta meg tőlünk az áldásait, hanem mi zártuk el magunkat, a hitetlenségünk által (vagy az ördög zárt el minket, mert teret engedtünk neki) a bőségesen áradó áldásfolyamtól.

Rm 11:29 Mert visszavonhatatlanok az Isten ajándékai.

Jn 10:10 A tolvaj [Sátán] nem másért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson: **én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.**

3 Jn 1:2 Szeretett barátom, kívánom, hogy **mindenben jól legyen dolgod**, és légy egészséges [testileg is], **amint jó dolga van a lelkednek.** - írja János apostol az egyik hívő barátjának.

Már minden a miénk!

1 Kor 3:21-23 Mert **minden a tiétek.** ²² Akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár világ, **akár élet**, akár halál, **akár jelenvalók, akár következők, minden a tiétek.** ²³ Ti pedig Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

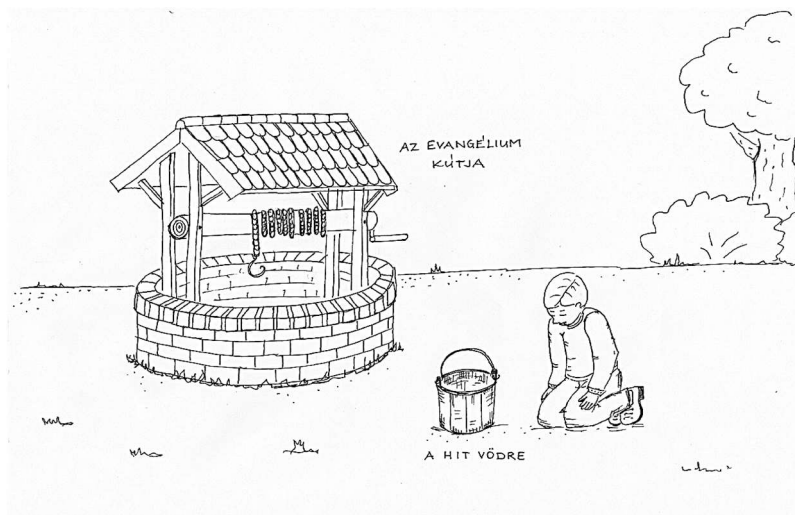
Ugyanerre emlékeztette a példázatbeli apa az otthon maradt fiát, aki épp azt hányta a szemére, hogy még egy kecskegidát sem kapott az apjától:

Lk 15:31 Fiam, te mindig velem vagy, és **mindenem a tiéd!**

Ez a fiú is úgy élt az atyai háznál, hogy nem tudta, nem hitte el, hogy mindene megvan, hogy minden, ami az apjáé, az övé! Ő is egy farkát kergető kutya volt, de ő már a farkát sem kergette, hanem csak a sarokban duzzogott magában azon, hogy "miért nem adja oda neki a gazda a saját farkát"! Az apa csak annyit mond: de hisz az már a tiéd!

Sokan egyszerűen nem merjük elhinni, hogy mi mindent kaptunk Istentől, hogy mennyire áldottak, megajándékozottak, bőségben élők vagyunk! És ezért vagy állandóan könyörgünk ezekért a dolgokért Istenhez vagy nem is merjük már kérni se az Atyát, mert legbelül azt hiszük, hogy úgysem fogja megadni, amit kérünk. És ott keseregünk a feneketlen kút mellett, kezünkben a hit vödrével, hogy mindjárt szomjan halunk és már az Isten sem segít rajtunk és még meg is neheztelünk Rá.

Jak 4:2-3 Kívántok valamit, és nincs nektek...mert **nem kéritek**. ³ Kéritek, de nem kapjátok, mert **nem jól kéritek**, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt (azaz önző módon, mások érdekeit figyelmen kívül hagyva kéritek).

Nem mindegy, hogy miért imádkozunk vagy böjtölünk! Azért, hogy cselekvésre, ajándékozásra bírjuk Istent vagy azért, hogy *el tudjuk hinni*, hogy Isten meg akar ajándékozni minket és hogy már a miénk, amit kérünk, amire vágyunk vagy amire éppen szükségünk van.

1 Tim 6:17 az élő Istenben [reménykedjenek], **aki bőségesen megad nekünk mindent** a mi örömeinkre/élvezetünkre. - nem kell aggódnunk az anyagiakért, ha azt tesszük, amit Isten mond vagy amire hív!

Mt 6:33 Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek **mind megadatnak nektek** (ld. fentebb).

A Szentlélek tehát a kulcs! Ha újjászülettünk, azaz már bennünk van a Szentlélek, akkor miénk a menny minden áldása és kincse és a hitünk (ami szintén egy ajándék) is meg van hozzá, hogy kibontsuk ezeket az ajándékokat. Ha nincs bennünk Szentlélek, azaz még nem születtünk újjá, akkor meg hiába is könyörgünk, küzdünk, erőlködünk ezekért az áldásokért.

Mi sokszor azt mondjuk: „Miért nem csinálsz már valamit, Istenem?” Isten meg azt mondja: „Már megtettem. Miért nem bízol már bennem, gyermekem?” Azt kérdezzük: „Miért nem adod meg ezt nekem, Uram? Isten így válaszol: „Már a tied.” Már „*minden a tiétek!*” (1 Kor 3:22). „Miért nem hiszel nekem, fiam? Miért nem használod a hitedet? Miért nem mered átvenni mindazt, amit adni akarok neked, sőt, amit már neked is adtam?”

A baj tehát nem Isten „adó-készülékében” van, hanem a mi „vevő-készülékünkben”. Nem vagyunk jó *kérők* sem *elfogadók*. Nem merünk igazán kérni s nem merünk elfogadni sem. Meg vagyok győződve, hogy Isten sokkal több mindent szeretne adni nekünk, de mi ezt fel sem tételezzük Róla és ezért nem is merünk bátran kérni, sem bátran elfogadni. Ez mutatkozik meg abban is, hogy milyen nehezen kérünk vagy fogadunk el segítséget, támogatást más emberektől is. Hogy mi van e mögött, büszkeség, önelégültség, függetlenség, önigazultság vagy egyszerű bizalmatlanság az a lényegen mit sem változtat, t.i. hogy nem vagyunk jók az elfogadásban. Ebben is növekednünk, fejlődünk kell. Sokat tanulok a 6 éves fiamtól ezen a téren. Elképesztő és meghökkentő, hogy milyen szenvtelenül, bátran, teljes bizalommal, minden lelkiismeret-furdalás nélkül képes kérni tőlem bármit, amire vágyik akár közvetlenül az után is, hogy épp nagyon megszádtam őt egy rosszaságáért. Mert rendületlen a bizalma az apja iránt és tudja, hogy kérhet tőlem. Legfeljebb nem-et mondok. Jézus is erre bízgat:

Jn 16:24 Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömtök teljes legyen.

1 Jn 5:14-15 És ez az a bizalom, amellyel íránta vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket: ¹⁵ És ha tudjuk, hogy meghallgat minket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Tőle.

Mi mindent kaptunk már most is, Krisztusban, a Szentlélek által?

- Kegyelem: *"Általa szabad utunk van hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk, és dicsekszünk az Isten dicsőségének reménységével."* (Róm 5:2)
- Megigazulás, bűnbocsánat, fiúvá fogadtatás – ld. [„Tényleg szerethető vagyok?”¹⁴](#)
- Gyógyulás – ld. [„Mit kezdünk a betegséggel?”¹⁵](#)
- Szabadulás – ld. [„Lehet-e démon a hívőben?”¹⁶](#)
- Lelki ajándékok – ld. [„Néhány gondolat a lelki ajándékokról”¹⁷](#)
- Lélek gyümölcse (Gal 5:22)
- ...

Mi mindenért imádkozik Pál velünk, hívőkkel kapcsolatban?

Megérne egy külön tanulmányt Pál közbenjáró imádságainak a kifejtése. Most csak felsorolom ezeket az imádságokat, hogy ízelgethessük őket, elmélkedhessünk rajtuk. Miért imádkozik Pál? Röviden: nem azért, hogy megkapjunk bizonyos dolgokat Istentől, hanem, hogy *megismerjük Istent/Krisztust, az Ő bennünk levő erejét és a már nekünk adott összes isteni ajándékot és áldást.*

Ef 1:16-21 emlékezvén reátok az én könyörgéseimben; ¹⁷ Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőség Atyja **adjon nektek bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében** [megismerése által? megismerésére?]; ¹⁸ És **világosítsa meg értelmeket szemeit, hogy megtudhassátok**, hogy mi az ő elhívásának reménysége, mi az ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentek között, ¹⁹ És **mi az Ő erejének mérhetetlen nagysága bennünk [irántunk, rajtunk], akik hiszünk, az Ő hatalma erejének azon energiája szerint**, ²⁰ **Ami Krisztusban működött, amikor feltámasztotta Őt a halálból**, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben, ²¹ Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, mely nevezetik nemcsak e világban, hanem a következőben is.

Ef 3:14-20 meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja előtt, ¹⁵ Akiről nevezetik minden nemzetség mennyen és földön, ¹⁶ Hogy **adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjétek az Ő Lelke által a belső emberben [az új identitásotokban];** ¹⁷ **Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben;** ¹⁸ A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, **hogy képesek legyetek [legyen erőtök] felfogni minden szenttel együtt [együtt tudjuk csak megérteni, nem egyedül, egymás nélkül], mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága,** ¹⁹ És **megismerjétek a Krisztus, ismereten felül álló [az ismeretet túlszárnyaló, ismerettel meg nem ragadható] szeretetét, hogy beteljesedjétek az Isten egész teljességéig.** ²⁰ ...**Aki képes hiperbóssággal mindent megcselekedni, azon felül, amit kérünk vagy gondolunk, a bennünk munkálkodó erő szerint.**

Kol 1:9-12 Azért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, **nem szűnünk meg értetek imádkozni, és kérni**, hogy betöltsétek **az Isten akaratának megismerésével** minden lelki bölcsességben és értelemben, ¹⁰ Hogy járjatok az Úrhoz méltóan, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és **növekedvén**

¹⁴ <https://kesoiesio.hu/wp-admin/admin-ajax.php?action=outofthebox-preview&OutoftheBoxpath=%2F2019%2F08.18.%2F10.00h.01.%20suhai%20gy%C3%B6rgy.mp3&lastpath=%2F2019%2F08.18.&listtoken=0e20e2b09097231528e4a766a9d226c5>.

¹⁵ <http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Mit%20kezdjünk%20a%20betegséggel.pdf>.

¹⁶ <http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Lehet-e%20demon%20a%20hivoben%20Sarokko20190623.pdf>.

¹⁷ <http://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Ielkiajandekokrol1kor12-14.pdf>.

az Isten megismerésében; ¹¹ **Minden erővel megerősödve az Ő dicsőségének hatalma szerint** minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel; ¹² **Hálákat adván** az Atyának.
Innentől átnézve... ez nem kell a tanulmányba!

Már a tiéd

Ézsaiás 26:3 Akinek szíve rád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mert benned bízik.

2 kor 12:9 Hogy a Krisztus ereje lakjék bennem.

Ef 3:20

9. Rész. 2kor 8:2 - isten mindent kirendel. Nem kell aggódnunk az anyagiakért, ha azt tesszük amit mond és amire hív! Nagyon jó biztétel a Charis bibsuli létrejöttéről
Hogy a Krisztus bennetek van.

16. Rész. Démonűzés helyesen VS helytelenül! Nagyon jó!!!

17. Rész. Sátán egy legyőzött ellenség kol 2! A szellemi harc az agyunkban zajlik, az igazság és a hazugság elhívése és elutasítása által.

18. Rész. Egészséges táplálkozás, pszichológia vs. Isten Ígéje!

19. A szellemi harc teljes félreértelmezése. Az evangélium hirdetése által vívunk a hatalmasságok ellen, nem a területi fejedelemségek megkötözésével!!! Nagyon jó!!

20. Péld 23 37 ahogy gondolkodsz olyan vagy. Fizikai test nélkül, médium nélkül a démonok tehetetlenek? Az első negyede erősen kérdéses!!! **DE Nagyon jó példák az igazság elhívése általi szabadulásra!!!**

21. **A börtönrendszer eredete:** a presbiteriánusok kezdték felkarolni a bűnözőket! Így nem kellett kivégezni őket. Sokmindent átadtuk a világnak ami a mi feladatunk lenne, ha hinnénk, hogy Jézusnak ott a megoldás! Az egyház kezdte el az oktatást is, a Bibliát tanították olvasni! A kórházakat is a keresztyének kezdték el.

22. Nagyon jó innen a 26-ig részig a hitről! Andrew anyagi problémái, hit által már az övé volt a pénz a bébiételre. Növelj a mi hitünket! Hogy képesek legyünk szívből teljesen megbocsátani és nem elbizonytalanodni vagy elbizonytalanítani másokat a hitben!

Rm 10:17- úgy lesz hitünk hogy Isten ígéjére fókuszálunk és nem fókuszálunk arra, ami ezzel ellentétes, kerüljük a hitetlenséget gerjesztő impulzusokat. 2 kor 3:12-14 a miénk jobb mint az ószövetségi hívőké. Ez a rész kihagyható!

A hívő hatalma – Andrew Wommack

1-4 sátán eredete - egész jó! Fontos gondolatok.

5. Igehirdetés hatalma - hogyan hinnének igehirdető nélkül?

6. Nagyon fontos!!! Parancsoljatok a fügefának, ne a fügefáról beszéljete Istennek!

8-10 nem rossz.

11. Nagyon jó! Wommack lelki megújulásáról és a helyes VS helytelen szellemi harcról!

12. Tűrhető

13. Nagyon jó!!! Mikor van vagy lehet helye a démonűzésnek. Az Igazság hirdetése, elhívése után! Hacsak maguktól el nem mennek. Nagyon egészséges, kiegyensúlyozott tanítás a szellemi harc, démonűzésről!

14-15. A helytelen közbenjárásról. Jézus a közbenjáró, nem mi! Isten az egész világ iránt megengesztelődött a haragjában, nem csak a hívők iránt?? Nincs több haragja Istennek a világ számára?? Ez tévtanítás! Nem szabad az ósz mintát követni a közbenjárását, pl. Mózes példáját, mert nekünk már nem egy haragvó Istent kell kiengesztelnünk. A hívőknek valóban nem. Nem beszél semmit a Jn 3:36-ról: isten haragja marad rajta.